

p. 14

Paco Poch

Entrevista al Gaudí d'Honor

p. 6

Audiència Pública

Queixes per la nova Biblioteca de Sarrià

p. 18

Teresa Cunillé

Medalla Centenària de la Generalitat

p. 20

Casa Orlandai

L'espai comunitari celebra 18 anys

p. 8

Vallvidrera vol escales mecàniques

© Silvia Molina

Seminari gratuït

L'arribada d'un cadell a casa

Divendres 28 de març a les 18h
Dissabte 29 de març a les 10:30h

Inscriu-te a:

C/Salvador Mundí 15
08017 Barcelona

933 395 996
696 018 406

LA VETERINÀRIA
de Sarrià

VIDRES I TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC A SARRIÀ

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAYS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

DESPOCHOS DE 1 A 4 PERSONAS

Alquiler de despachos Salas de reuniones Oficina virtual

www.bcncentronegocios.com

(+34) 931 810 250
info@bcncentronegocios.com

C/ Benet Mateu 40
08034 Barcelona

AUTOESCOLA MUNTAT

PRACTICAS

D'Artesa de Segre, 5

932 058 411
655 657 125

Vols fer una festa i no saps on?

Estàs a casa teva!
(netegem nosaltres)

Festes Privades

Nota79 • C/ Vallirana 79
(Entre Plaça Molina i Plaça Lesseps)

Tel. 669 893 140

Nota79
PARTY LIVE MUSIC BAR

CÀNCER DE CÒLON

El diagnòstic precoç és fonamental per aturar l'augment del Càncer de Còlon

El Càncer de Còlon i Recte és, actualment, un dels càncers més freqüents entre els homes i dones.

Aquesta patologia suposa un important problema de salut pública degut a la seva alta freqüència d'aparició i a la seva mortalitat.

Encara que la causa última no està clarament establerta, s'ha involucrat una sèrie de factors dietètics, ambientals, tòxics,... que semblen relacionar-se directament amb un increment d'incidència de Càncer de Còlon i Recte.

A més dels anteriorment esmentats, existeixen una sèrie de factors de risc que s'ha demostrat augmenten considerablement la seva incidència.

Entre aquests es troben l'edat superior als 45-50 anys, els antecedents personals o familiars de pòlips o Càncer de Còlon, la malaltia inflamatòria intestinal (colitis ulcerosa i colitis granulomatosa o malaltia de Crohn) i altres factors i síndromes hereditaris específics (com la poliposis adenomatosa familiar, la síndrome de Gardner, la síndrome de Turcot i la síndrome de Lynch-càncer de colon hereditari no associat a poliposis).

És important que encara que no compleixi cap dels requisits anteriorment assenyalats, si presenta molèsties abdominals, alteració del ritme intestinal o sagnat per l'anús, es posi en contacte amb un centre especialitzat en l'aparell digestiu per practicar l'estudi més convenient en cada cas.

La cura del Càncer de Còlon depèn fonamentalment de l'estadi en el que es diagnostica. Si es detecta en fases inicials s'aconsegueix una cura completa en la majoria dels casos però quan es diagnostica en fases avançades només un petit percentatge de pacients sobreviuen als 5 anys. Per això són fonamentals les mesures preventives i el diagnòstic precoç per disminuir el risc de desenvolupar un Càncer de Còlon i Recte.

Existeixen mètodes preventius eficaços com la Colonoscòpia, un procediment fonamental per a diagnosticar i tractar la majoria de les lesions pre-malignes del còlon.

**El 31 de març és el
Dia Mundial contra el
Càncer de Còlon**

Balmes, 334
08006 Barcelona

934 153 464
935 450 990

Clínica ServiDigest
CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC

DELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL
Coordinació de continguts
CARME ROCAMORA
SERGI ALEMANY
redaccio@diarieljardi.cat
Redacció
NATALIA AVELLAN, ANA RUBIÓ,
JESÚS MESTRE CAMPI
Correcció
MÒ BERTRAN
Maquetació
LAIA ARISA (eleidisseny.com)
Comercial
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat

© Textos: els autors
© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 11.500 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014
Il·lustració de portada
Vallvidrera vol escales mecàniques
© Silvia Molina

Publicitat: 606 083 371
Administració:
633 076 551 (via WhatsApp)

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

 amic associació de mitjans d'informació i comunicació
 ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Editorial

Acomiadem el febrer amb un cel amb molts dies grisos, però amb unes temperatures que continuen sent més càlides del que és habitual. Per això no deixen de ser necessàries les iniciatives que neixen arreu, també a Sarrià-Sant Gervasi, per fer ciutats més amables i resilients al canvi climàtic. En aquesta línia, la lluita de Can Raventós continua tots i els entrebancs, i també l'oposició a posar totxo al parc de l'Oreneta. En aquest número recollim altres qüestions, com la necessitat de posar escales mecàniques a Vallvidrera perquè la gent gran no visqui un malson, o la crònica de la primera Audiència Pública de l'any. Entrevistem també Paco Poch, veí de Sarrià i Gaudí d'Honor d'enguany. Recollim que la Casa Orlandai celebra el 18è aniversari, i que la farronenca Teresa Cunillè ha estat reconeguda amb la Medalla Centenària de la Generalitat. Esperem que gaudiu de la lectura, que hagueu tingut un bon Carnaval, i que Sant Medir de l'any vinent estigui marcat per la recuperació de la cercavila de Sarrià. Parlant de recuperar, també la comissió de la Festa Major de Sarrià necessita una empenta amb més mans voluntàries que la facin possible. Per últim, per commemorar el 8-M, el Dia Internacional de les Dones, l'escriptora Jenn Díaz parla de la necessitat de sobreviure juntes: comunitat o barbàrie!

Sumari

- 4 **AGENDA**
- 5 **VIST AL TWITTER**
- 6 **ACTUALITAT**
 - Primera Audiència Pública N.AVELLAN
- 8 **Les escales mecàniques a Vallvidrera, una urgència** A.RUBIÓ
- 9 **El Racó del Veïnat**
- 10 **Obres a plaça Cardona i Via Augusta**
 - El Sindicat d'Habitatge de Cassoles s'incorpora a la Confederació Sindical
- 14 **ENTREVISTA**
 - Paco Poch N.AVELLAN
- 16 **OPINIÓ**
 - MARIA BASCOMPTE, MIQUEL SAUMELL, GLÒRIA VILALTA, MARTA ROYO, LA BELLE BETH
- 18 **CULTURA**
 - La comissió de la Festa Major de Sarrià busca voluntaris N.AVELLAN
 - Teresa Cunillè rep la Medalla Centenària de la Generalitat EL JARDÍ
- 19 **Re-Escriure la història** N.AVELLAN
- 20 **La Casa Orlandai Celebra el 18è aniversari** EL JARDÍ
- 21 **LA DRECERA**
- 22 **El relat d'Elsa Corominas: En caiguda lliure**
 - Les ressenyes de la Casa Usher
- 23 **Nomenclàtor: Carrer de la Ciutat de Balaguer** J.MESTRE
- 24 **L'escultor, la model i el fotògraf** C.ROMANÍ
- 25 **ESPORTS**
 - Bamba, solidaritat del CP Sarrià C.TICÓ
- 26 **PER ALS PETITS DE CASA**
 - G.FARRÀS
- 27 **BIOLOGIA**
 - Transformacions silencioses: l'evolució cap als mamífers C.JUNYENT
- 28 **EXPLORAR EL JARDÍ**
 - Jardins amagats al costat del cementiri de Sarrià M.J.TORT
 - L'ocell: gavina capnegre E.CAPDEVILA
- 30 **CUINA DE CONVENT**
 - La Xirivia F.VALENTÍ SERRA
- 30 **SALUT**
 - L'Alzheimer a través del gènere E.ITURMENDI
- 31 **GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES**

ADESORO
COMPRA-VENDA

TAXACIÓ A DOMICILI
HORES A CONVENIR
PAGUEM AL COMPTAT
CONSULTA GRATUÏTA

COMPREM
OR

Al preu més alt!

ESTALVIA COMPRANT
LINGOTS
DES DE 5 GR

COMPREM
JOIES

SARRIÀ - SANT GERVASI

COMPREM
PLATA

CARRER ARIMON 29

ARRANJAMENTS
I JOIES PER ENCARREC

☎ 931 290 480

Fins al 29 de març

MARÇ

FINS AL 31 DE MARÇ

Exposició fotogràfica: **Dones Casal Sant Ildefons**
c/ de Marià Cubí, 111

FINS AL 31 DE MARÇ

Exposició: **Rera el vidre**, amb CoP Parental - Nius - CEJFE. Mostra fotogràfica.
Centre Cívic Vil·la Florida
c/ Muntaner, 544

5 DIMECRES

► 18.15 h
Taller: **Autodefensa física i cura emocional**
Centre Cívic Can Castelló
c/ Can Castelló, 1 - 7
► 18.30 a 20 h

L'enterrament de la sardina.

Comiat del Carnestoltes
Centre Cívic Sarrià
c/ d'Eduardo Conde, 22
► 18.30 h
Conferència: **Sempre Libera.**
Òpera i feminisme III, amb Teresa Torres Villaseca.
Biblioteca Clarà
c/ Doctor Carulla, 22-24
► 19 h
Xerrada: **Gimbernat. Crònica de la revista**, amb Lluís Guerrero i Sala
S. C. d'Història de la Medicina
c/ Major de Can Caralleu, 1-7
► 19 h
Presentació del llibre:
Compte amb el que desitges, de Mò Bertran, amb la periodista Virgínia Martí.
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23

DEL 6 AL 29 DE MARÇ

Exposició: **Mostra de cartells: visions en clau de dona.**
Centre Cívic Vallvidrera
c/ d'Elisa Moragas i Badia, 34

6 DIJOUS

► 18.30 h
So emergent: **Laura Lázaro**
Espai Jove Casa Sagnier
c/ Brusi, 61
► 19 h
Club de lectura: **Ferro fred**, de Laura Robles, E. Font i J. Tort.
Llibreria Casa Usher
c/ Santaló 79

Preu: 5 €

► 19 h
L'imperdible: **Arreglades Casa Orlandai**
Preu: 3,20 €
► 19 h
Veus: **Nota de PAS**, amb Anna Puig, veu i guitarra i Joan Sebastià veu, baix i guitarra.
Centre Cívic Vil·la Florida
► 20 h
Música: **Cançó Catalana i Cançons del món**, amb David Alegret, Alfredo Heilbron i Josep Buforn.
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8
► 20 h
Barnasants'25: **Viva l'Itàlia del Bella Ciao**
Sala Luz de Gas
c/ Muntaner 246

7 DIVENDRES

► 10 a 13 h
8M, la prèvia, una jornada reivindicativa.
plaça de Sarrià
Organitza: Assís
► 19 h
Cicle Música Z: **Sons de Terra Centre Cívic Vallvidrera**
► 19.30 h
Concert: **Laura Rosales**, piano
Jardí dels Tarongers
c/ de la Ràbida, 5
► 19.30 h
Cread(On)Es: **Dones i els seus entorns**, amb Trio Ukai.
Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130
► 20 h
Música: **Dia de la dona**, concert de tres agrupacions especials.
Teatre de Sarrià
Preu: 7 €
► 21 h
Jam Session/Open Mic, amb la Coordinadora de Rock de Sarrià (CRS).
Centre Cívic Sarrià
► 21 h
Barnasants'25: **Carlos Varela**
Sala Luz de Gas

8 DISSABTE

► 11 h
Cread(On)es. Activitat familiar:
Qui és qui? Dones compositores, amb Maria José Anglés.
Centre Cívic Pere Pruna

► 19 h
Concert: **Chiara Guttieri**, soprano, i **Aimar de Noronha**, piano.
Acadèmia Concertante
c/ Rosari, 50
► 20 h
Teatre musical: **Barcino Rouge**, amb la Companyia La Fontmontina
Teatre de Sarrià

9 DIUMENGE

► 9 a 11 h
3a Caminada Dia de la Dona
Organitza: Taula de Salut Comunitària
► 11.30 h
Sardanes a la plaça, amb la Cobla del Baix Llobregat.
Plaça de Sarrià

10 DILLUNS

► 18 h
Clubs de lectura: **Lohengrin, veus a la italiana**
Biblioteca Clarà
► 18 h
Xerrada de l'Hospital Clínic:
La malaltia d'Alzheimer, una època de canvis. On som ara i què esperem en el futur?
Centre Cívic Vil·la Urània
► 19 h
Homenatge a Miquel Morera
Ajuntament de Sarrià
pl. Consell de la Vila
► 19 h
Club de lectura: **La intrusa.**
Llibreria Casa Usher
Preu de la sessió: 5€
► 19.30 h
Òpera entre bambolines: **La flauta màgica, de W.A. Mozart**
Casa Orlandai
Preu: 4,70

11 DIMARTS

► 17 h
Taller: **Autodefensa física i cura emocional**, amb N. Duràn
Casal Sant Ildefons
► 17.30 h
Sac de rondalles: **Maixa i l'ós**, amb Albert Estengre. + 4 anys.
Biblioteca de Sant Gervasi
► 18.30 h
Clubs de lectura: **Small things like these, de Claire Keegan.**
Biblioteca Clarà

12 DIMECRES

► 17 h

Ens expliquen: **El triomf de la música**, amb Rubén Fausto.
Casal de Can Fàbregas
c/ Pere Figuera i Serra, 1
► 18 h
Clubs de lectura: **Lohengrin, de Richard Wagner.**
Biblioteca Clarà
► 18 a 20 h
Som molts: **Afrondance amb perspectiva de gènere**
Espai Jove Casa Sagnier
► 18.30 h
Parlem amb... **A. Carré-Pons**
Biblioteca de Sant Gervasi
► 19 h
Teixint saviesa: **Quan els topònims més estranys ens parlen del passat**, amb Núria García-Quera.
Casa Orlandai

13 DIJOUS

► 17 h
Música: **Franz Schubert, la bohèmia**, amb Montserrat Galí
Llar Mn. Lluís Vidal
c/ Bigai, 12
► 18 h
Conferència: **Creadores mexicanes, més enllà de Frida Kahlo**, amb Alma Reza.
Fundació Felícia Fuster
c/ Camps i Fabrès, 3-11, baixos 3a
► 18 a 20 h
Som molts: **Les del Criquet, passi del documental.**
Espai Jove Casa Sagnier
► 18.30 h
Inauguració exposició. **Trajectòria**, amb Soledad Alcaraz.
Centre Cívic Can Castelló
► 19 h
Aires poètics: **Músicar la poesia**, amb Albert Roig
Casa Orlandai
► 19 h
Veus: **Love: Un homenatge a Nat King Cole**, amb Anthus
Centre Cívic Vil·la Florida
► 19.30 h
Cicle de concerts de grau professional
Nota79
c/ Vallirana, 79

14 DIVENDRES

► 17 h
Espectacle familiar: **La parada de la glòria**, amb Enrenou T.
Centre Cívic Vallvidrera
► 17 h

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

Taula rodona 8 M, amb la participació de la SOCU
Centre Cívic L'Elèctric
ctra. de Sant Cugat, km 6,5
► 17.30 h

Lletra Petita. Sac de rondalles: **Valentes**, amb Umpalumpa.
Biblioteca Clarà
► 17.30 h
Pantalla BDC: **Dúnia i l'eco del tambor.** + 5 anys
Centre Cívic Vil·la Urània
► 19.30 h
Projecció de cinema: **El sueño de la Sultana i Festa de Sant Antoni Abat 2024.** Organitza: SomnisCineClub
Mercat Cultural Vallvidrera
c/ Elisa Moragas i Badia, 2
► 19.30 h
Entorn de la guitarra: **Clavell de balcó**, amb Belén Gómez, soprano i Raul Sandín, guitarra
Centre Cívic Pere Pruna
► 21 h
Teatre: **El Knack**, d'Ann Jellicoe, amb La Bambolina Negra. També dissabte i diumenge.
Teatre de Sarrià

15 DISSABTE

► 10 a 20 h
Sarrià Street Market
carrer Major de Sarrià
Organitza: Eix Sarrià
► 11 h
Festa de la Primavera
Espai Gardenyes
► 11.30 h
Cinema amb famílies:
Zog, dracs i heroïnes.

Mercat Cultural Vallvidrera
► 12 h
La torre de Babel: **En flames**, amb David Muñoz
Casa del Silenci
c/ Manacor, 1
► 18 h
Escena BDC - Teatre:
Jo porn, tu porno
Centre Cívic Vil·la Urània

16 DIUMENGE

► 7.30 a 17 h
Caminada: **Sant Hilari de Sacalm - Sant Miquel de Solterra**
Organitza: CE Els Blaus
► 12 h
Putxinell-i, desmuntant rutines, amb La Mà de l'Artista.
Centre Cívic Vil·la Florida
► 20 h
Música: **Dones i compositores**, amb Mireia Latorre (soprano), Jonatan Carbó (orgue)
Església de Sant Vicenç
plaça Sarrià

17 DILLUNS

► 18 h
Parlem amb... **M. Àngels Viladot**
Biblioteca de Sant Gervasi
► 19 h
Música Z: **Juno Sibling.**
Casa Orlandai
► 19.30 h
Batalles de Combo Talent Jove
Nota79

18 DIMARTS

► 17 a 18.30 h
Estimar-me per estimar (8M)
Centre Cívic L'Elèctric
► 18.30 h
Club de lectura: **Orlando, de Virginia Woolf.**
Biblioteca Clarà
► 19 h
Club de lectura: **Louise Glück. La veu que persegueix el silenci.**
Casa del Silenci
► 19 h
Presentació llibre de Mò Bertran, **Compte amb el que desitges**, amb la periodista Virgínia Martí

19 DIMECRES

► 17.30 h
Cine-forum: **Orgullo y prejuicio**, versió del 2005.
Llar Mn. Lluís Vidal

**DUET
CORTINES**

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquetos
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaids
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

► 18 h
Visita guiada: **Bosc inundat**
Centre Cívic Vil·la Urània

DEL 20 AL 29 DE MARÇ
Mostra de teatre amateur de
Sarrià - Sant Gervasi
Centre Cívic Vil·la Urània

20 DIJOUS

► 10 h
Passejada: **Les fonts de la riera**
de Vallidreira, amb P. Herrero
Centre Cívic Vallidreira

► 17 h
Ens expliquen: **Lectura de**
poemes, amb Frederic Bou.
Casal de Can Fàbregas

► 17.30 h
Xerrada: **On parir? Hospital,**
centres de naixements i part
a casa, amb Chiara Caprese
Centre Cívic Vil·la Urània

► 17.30 a 19.30 h
Xerrada: **Domina el WhatsApp,**
amb Jaime Rodríguez
Centre Cívic Sarrià

► 19 h
Veus: **Fumi Suzuki & The Lo-**
opers
Centre Cívic Vil·la Florida

► 19 h
Xerrada: **Més enllà del**
gènere, amb l'Etnogràfica
Mercat Cultural Vallidreira

21 DIVENDRES

► 17.30 h
Diverdivendres: **Pintem amb**
llum negra. + 4 anys
Centre Cívic Vil·la Urània

► 18 a 20.30 h.
Trobada poètica-participati-
va, amb Saber-te
Fundació Felícia Fuster

► 19 h
L'Imperdible del divendres:
La Big Band de l'Antàrtida i
la Saligarda de la Garriga
Casa Orlandai

► 19.30 h
Concert: **Música de les Silen-**
ciades, amb Álvaro Vega, flau-
ta, i Teresa Saiz, piano
Jardí dels Tarongers

► 21 a 0 h
Concerts al Soterrani: **Tro +**
Filguds, amb La Coordinadora
de Rock Sarrià.
Centre Cívic Sarrià

► 20 h

Cicle de música religiosa:
A dues veus, amb Mariona
Benet i Marga Soria, sopranos i
Lluís Avendaño, piano.
Centre Cívic Pere Pruna

22 DISSABTE

► 11 h
Celebració de la primera
pedra de l'habitatge coope-
ratiu de Torrent Viu
Parc de Joan Reventós
c/Sol i Padrís, 2

► 11 h
Matinal familiar: **Celebrem el**
dia mundial de l'aigua
Centre Cívic Vallidreira

► 11.30 h
Parlem amb... **Mari Paz Gallego**
Biblioteca de Sant Gervasi

► 16 h
Hip hop contra el racisme
Espai Jove Casa Sagnier

23 DIUMENGE

► 10 h
Ecodiumenge: **La bassa de**
L'Oreneta, amb Eduardo Saiz
Parc de L'Oreneta
Organitza: AV de Sarrià

25 DIMARTS

► 17 h
Ens expliquen: **Bruixes, gène-**
re i persecució, amb Jordi Pisa.
Casal de Can Fàbregas

► 17 h
Mini-elèctric: **El camí de la**
màgia, amb Saló Mágico.
Centre Cívic L'Elèctric

► 17.30 h
Contacontes: **Els calaixos del**
cel, amb Ada Cuisidó. + 4 anys
Centre Cívic Can Castelló

26 DIMECRES

► 18 h
Dia Mundial del Teatre
Centre Cívic Vil·la Florida

► 18.30 h
Com detectar notícies falses?
amb Clàudia Fernández i Raül
Toran.
Centre Cívic Vil·la Urània

27 DIJOUS

► 17 h
Ens expliquen: **Regar les noves**
llavors per ara, amb M. Roca
Casal de Can Fàbregas

► 17.30h

Primeres passes: **Miqueló, el**
mariner, amb Marta Catalan.
Biblioteca de Sant Gervasi

► 19 h
Veus: **Au Rora**, amb Aurora
Coca i Néstor Pérez,
Centre Cívic Vil·la Florida

► 19.30 h
Duo Ànima
Nota79
► 20 h

Titelles: **Meitat yu, meitat jo,**
amb Marduix Teatre
Casa del Silenci

► 20 h
V Cicle de música de Cambra
del Teatre Sarrià: **Paris entre**
deux siècles, amb Boris Bizjak,
flauta, i Maria Canyiguer, piano
Teatre de Sarrià

28 DIVENDRES

► 19 h
L'imperdible del divendres:
Còctel escènic
Casa Orlandai

► 19 h
Música: **Patatas Arriba**, poesia
i música
Centre Cívic L'Elèctric

► 19 h
Música: **DRAME**
Centre Cívic Vallidreira

► 20 h
Cicle de música religiosa: **Ave**
Maria, amb Jordi Vilaprinyó
del Perugia piano, Òscar Vila-
prinyó Martí violí.

Centre Cívic Pere Pruna
► 20 h
Òpera: **La Flauta Mágica**
També dissabte i diumenge.
Teatre de Sarrià

29 DISSABTE

► 11 h
Itinerari (Re)Voltes: **La Caput-**
xinada, condueix Jordi Bigues
Plaça Fra Eloi de Bianya
Organitza: Omnium

► 17.30 a 18.30 h
Petita escena: **Contes que**
bufa el vent.
Centre Cívic Sarrià

1 D'ABRIL DIMARTS

Presentació del llibre de Mò
Bertran, **Compte amb el que**
desitges, amb Emma Soler
Biblioteca Collserola Josep
Miracle, de Vallidreira

VIST AL TWITTER

Barcelona
Camina
(@Barcelonacamina)

Barcelona, fa unes
hores, tots hem estat

i som l'Hugo. El districte de
Sarrià-Sant Gervasi ja té una
nova taca de café: incorpora una
víctima mortal -un ciutadà
usuari de la bicicleta- per la
manca d'infraestructura segrega-
da i segura que comuniqui Sarrià
amb les Corts.

Joan Pujol Calverol
(@JoanLebrenc)

Els viatges amb funicular acompanyat de futurs jutges que
van a l'escola judicial et deixen regals com: "A mi lo que más
palo me da es que todas la semanas tenemos que hacer algo". Són jutges
amb les oposicions aprovades.

Vallidreira
Curling Club
(@VallviCurling)

Sense gel i amb
pluja... però continuem!

www.diarieljardi.cat

El més vist l'últim mes

1

Quines nacionalitats predominen a Sarrià-Sant Gervasi?

2

Es busquen voluntaris per a instal·lar trampes
de vespa asiàtica a Collserola

3

La nova Biblioteca de Sarrià aixeca polèmica:
veïns demanen allargar l'horari d'obertura

BODY

SUJETADOR

DEPORTE

MATERNAL

scOts
ESPECIALISTES EN CORSETERIA
I MODA BANY

c/Arimón,6
08022 Barcelona
☎ 93 667 83 90
📞 698 254 271

ROSA FAIA
BEAUTYFULL

Anita
SINCE 1986

La primera Audiència Pública de l'any: la nova Biblioteca J.V. Foix, reurbanitzacions de diversos barris i l'incivisme, els temes més debatuts

NATALIA AVELLAN

El veïnat de Sarrià - Sant Gervasi va poder traslladar les seves preocupacions a les autoritats municipals durant la primera Audiència Pública de l'any, celebrada l'11 de febrer a la seu de la plaça del Consell de la Vila. La convocatòria va servir per posar sobre la taula qüestions com la rebuda de la nova Biblioteca de Sarrià, l'evolució de diverses obres de millora al districte i la mobilització dels veïns del Putxet Sud, entre d'altres.

Gairebé dues setmanes després de la seva obertura, la Biblioteca J.V. Foix va copsar la major part de la sessió. Després d'anys de reivindicació veïnal, la inauguració d'aquest edifici es va viure com un èxit al districte. Tanmateix, els usuaris ja han pogut fer ús dels equipaments, la qual cosa els ha permès detectar algunes mancances. Durant l'Audiència Pública diversos assistents van aprofitar l'ocasió per evidenciar les limitacions pel que fa a la distribució de l'espai. "Estem una mica decebuts amb les places que hi ha per estudiar", van explicar. A més, van vincular el descontentament generalitzat amb el context de Sarrià - Sant Gervasi, que és un dels districtes amb més densitat de centres educatius d'Europa.

La manca d'espai no és l'única qüestió que va inquietar els veïns. També va aixecar polèmica l'horari d'obertura de l'equipament, el qual indica que no obre mai al migdia. Encara més, els dissabtes només obre al matí i els diumenges no obre en tot el dia. "Els horaris ens semblen francament insuficients", van manifestar els veïns.

Davant les protestes ciutadanes, la regidora del districte, Maria Eugènia Gay, va recalcar que cal "diversificar-ne" els usos. "No només és perquè els joves estudiïn, és per a tothom", va aclarir Gay, que va assegurar que va assistir darrerament

a la biblioteca i hi havia més gent gran i joves, que no joves estudiant. "De moment no hi ha hagut cap dia ni un problema d'ocupació. No sé si vostè hi ha anat cada dia, jo sí que he trucat cada dia i no ha passat mai que algú s'hagi quedat dret quan volia asseure's", va respondre Gay a una veïna.

Per concloure amb aquest tema, la regidora va recordar el funcionament d'aquest tipus d'equipaments, que segueixen la mateixa normativa a tota la ciutat. En el cas de Sarrià - Sant Gervasi, la "biblioteca de referència" és la Sant Gervasi - Joan Maragall. En canvi, la J.V. Foix de Sarrià està catalogada com a "biblioteca de proximitat", cosa que es tradueix en un horari més reduït. Així mateix, Gay va posar èmfasi en la proximitat entre els dos edificis. "Estan a 8 minuts en autobús", va destacar. No obstant això, també va assegurar que s'estudiarà l'evolució dels usos veïnals de la nova biblioteca de Sarrià. "Anirem veient quin és l'impacte que té en aquests moments, per veure si realment falten o no places d'estudi", va concloure la regidora.

La Plataforma Putxet Sud reivindica el seu paper en les reformes dels carrers
La participació ciutadana durant l'Audiència Pública també va girar al voltant de les peticions de reformes plantejades per la Plataforma Putxet Sud, és a dir, dels

carrers que limiten amb el Parc del Putxet i la Ronda General Mitre.

Una representant de la plataforma va demanar al govern del Districte la possibilitat de participar en els plànols de les obres. A més, els membres de l'entitat van recordar la importància de renovar completament el clavegueram i afegir dues noves parades de l'autobús 131, una petició que Gay va assegurar que recollia.

Els habitatges municipals al solar d'Isaac Albéniz

Pel que fa al barri de Sarrià, el solar municipal del carrer Isaac Albéniz també va generar angoixa entre els sarrianencs. L'Associació Veïnal de Sarrià va utilitzar l'Audiència Pública per demanar detalls sobre el futur d'aquest espai. L'Ajuntament no va saber donar una resposta concreta sobre la conservació del xiprer i la façana actuals. Tanmateix, Gay va assegurar que dels 21 habitatges protegits que es faran, 9 seran municipals.

La possible construcció d'una zona infantil al parc Martí Luter

El veïnat també va voler fer arribar als responsables municipals el seu malestar davant l'increment dels "botellots" i les "actituds incíviques" que es donen de manera generalitzada en diferents punts del districte. Entre ells, els jardins de Martí Luter, ubicats a la Bonanova. Els veïns d'aquest barri van denunciar l'ús d'aquest parc com a pipicà, durant el dia, i zona

de botellots, durant la nit. El govern del Districte va assenyalar que ja hi ha prevista una reforma, la qual es durà a terme aquest 2025 i suposarà l'eliminació de l'àrea d'esbarjo per a gossos. A més, es contempla la possibilitat de convertir l'espai en una zona infantil.

Queixes pels barracons del Parc de l'Oreneta

A banda, diversos veïns, amb el suport de l'Associació Veïnal de Sarrià, van mostrar la seva inquietud envers les obres que s'estan duent a terme al Parc de l'Oreneta, un espai catalogat on darrerament s'han col·locat diverses plataformes i barracons.

El conseller tècnic del districte, Blas Navalón, va tranquil·litzar els presents i va assegurar que es tracta d'unes instal·lacions provisionals, que s'han hagut de posar a causa d'un requeriment judicial de la inspecció de treball. Tot i això, seran retirades del patrimoni històric un cop finalitzades les obres.

Finalment, Gay va anunciar el calendari del trasllat de l'àrea de gossos dels Jardins de Piscines i Esports als Jardins del Doctor Samuel Hahnemann, a tocar de l'avinguda Diagonal, al mateix barri de Galvany. Segons està previst, la contractació de les obres serà aquest febrer, per tal de posar en marxa la reforma al març i finalitzar-la a l'octubre. L'espai alliberat passarà a ser ocupat per una nova zona verda. ■

Gremi de Carnissers, Cansaladers i Xarcuters de Barcelona.

8è Concurs Botifarra d'Ou, 2023:

1r Premi a la botifarra d'ou singular de Catalunya

3r Premi a la botifarra d'ou artesanal tradicional

xarcuteria

Tel. 93 200 39 48

WhatsApp. 620 362 420

Balmes 296 | 08006 BCN

ramon@hernandoxarcuter.cat

www.hernandoxarcuter.cat

- ▶ VEDELLA DEL PIRINEU
- ▶ POLLASTRE ECOLÒGIC
- ▶ CONILL DE FARIGOLA I ROMANÍ (Ull negre català)
- ▶ PORC FRESC DE LA VALL DE GES (Qualiporc)
- ▶ ELABORACIÓ ARTESANA D'EMBOTITS
- ▶ HAMBURGUESES FARCIDES
- ▶ BOTIFARRES FARCIDES
- ▶ PRODUCTES DE PROXIMITAT, km 0
- ▶ PÀRQUING GRATUÏT (Benzinera de Balmes)

Horari d'atenció de la botiga

Dilluns a divendres de 8.30 a 14 h, i de 17 a 20.30 h

Dissabte de 8.30 a 14 h

HERNANDO XARCUTER

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona

93 362 49 10

informacio@residencialaugustapark.com

Garantia de seguretat Covid-19

C/ Veleta d'Arquer, 30-34

08017 Barcelona

93 254 05 70

reservas@bellesguardpark.com

- Test antígenos ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

Un servei residencial de luxe ★★★★★

- Servei sanitaris
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religiós

Comunions 2025

Major de Sarrià, 42
Tel. 93 280 08 24 | Mòbil. 640 601 048

@rballesca

Superservis
SUPERMERCATS DES DE 1945

- **Barcelona**
 - C. Major de Sarrià 85 - Tel.932030494 - Sarrià**
 - C. Vallirana 21 - Tel.933684571 - Sant Gervasi**
 - C. Avinyó 11 - Tel.933175391 - Casc Antic
 - P. Fabra i Puig 308 - Tel.933570547 - Nou Barris
 - **Parets del Vallès**
 - C. Raval 2 - Tel.935621698
 - Av. Pedra del Diable 28 - Tel.93565195
 - **Prat del Llobregat**
 - Pl. Catalunya 20 - Tel.933704551

www.superservis.cat

**PERSONAL SHOPPER
SERVEI A DOMICILI RÀPID I GRATUÏT**

64 esglaons amb el carro de la compra ple: la urgència de Vallvidrera

ANA RUBIÓ

El veïnat de Vallvidrera ja fa més de mitja dècada que demana la instal·lació d'unes escales mecàniques al carrer Queralt. L'objectiu és connectar el centre neuràlgic del barri, la plaça de Vallvidrera, amb la plaça de Pep Ventura, on es troba la parada dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) de Vallvidrera Superior.

La iniciativa pretén donar resposta a un problema de mobilitat que afecta sobretot les persones grans del barri, que han de superar el desnivell de 64 esglaons cada vegada que volen passar d'un nucli a l'altre. "Els volen baixar i nosaltres volem pujar", així ho resumeixen les Núries, dues veïnes del grup de gent gran que actualment es troben al capdavant de la lluita.

Núria Escuet i Núria Castellanos defensen com és d'important repensar la mobilitat del carrer Queralt per potenciar el comerç de proximitat i l'activitat al barri: "Quan la gent gran baixa a la plaça a comprar amb el carretó, després ha de pujar per la carretera. Llavors n'hi ha molts que prefereixen agafar el funicular, perquè hi ha ascensor, i comprar a Gràcia o a Sarrià. I, clar, hi ha moltes botigues de Vallvidrera que han tancat".

Els comerços no són els únics afectats, també l'accés al Centre d'Atenció Primària, el Mercat Cultural, la Parròquia de Santa Maria de Vallvidrera i l'Escola Nabí, entre d'altres, queda sotmès al desnivell de les escales. De la mateixa manera, l'ús del transport públic es veu condicionat i això fa que moltes veïnes utilitzin el cotxe per baixar a Barcelona.

La petició compta amb el suport de gairebé una tercera part del veïnat de Vallvidrera, tal com es va demostrar amb la recollida de signatures de l'octubre de 2023. En un barri de 4.300 habitants, s'hi van adherir més de 1.400 persones, una quantitat que posa de manifest que les escales mecàniques són una proposta d'interès comú.

De fet, arran de l'èxit de la recollida, la demanda s'ha convertit en una prioritat per a l'Associació de Veïns del Mont d'Orsà - Vallvidrera que, en un principi no n'havia contemplat la possibilitat. Tal com ha explicat a El Jardí el seu president, Joan Pujol: "Fins fa dos o tres anys, no s'havia posat mai sobre la taula la necessitat real de les escales mecàniques a Vallvidrera; tot i això, veient que hi va haver moltíssims veïns que van donar suport al projecte, vam acabar acordant defensar-lo".

Fins al moment, l'Associació només havia projectat les escales dins d'un pla global de reurbanització de la plaça Pep Ventura i, abans de donar suport plenament la petició, van voler consensuar-la amb la resta d'associacions de veïns dels barris de muntanya. Com diu Pujol: "És una inversió important que pot limitar

la despesa als nostres barris i ho havien de saber".

Seguint la recomanació de l'executiu del Districte de Sarrià - Sant Gervasi, la proposta forma part dels pressupostos participatius d'aquest 2025 i ha superat la fase de valoració tècnica, pendent de les votacions que es duran a terme a partir d'ara. Les Núries, que van reunir-se amb l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, durant la seva estada a la Seu del Districte, expressen que guanyar les votacions és essencial per tirar endavant el projecte i demanen el compromís del veïnat. El 2021, la iniciativa va ser un dels 16 projectes finalistes, però no va resultar seleccionat i esperen que aquest any sí que ho sigui.

Escuet i Castellanos denuncien que "aquí dalt a Vallvidrera, fa molts anys que no es fa res" i demanen al Districte que "reparteixi millor les inversions entre Sarrià i els barris de muntanya". En aquesta línia, l'Ajuntament ha confirmat a El Jardí que, durant els pròxims mesos, s'iniciarà el procediment per a la redacció del projecte i que, posteriorment, caldrà cercar els fons necessaris per a la seva execució. ■

Marsans Maluquer

La nostra passió és fer que les joies manifestin sentiments i que els sentiments es recordin amb joies.

Des del nostre establiment ens és molt gratificant poder ser partícips i acompanyar als nostres clients en aquest procés d'il·lusió i emocions.

C/ Salvador Mundi, Núm.2
Tel. 93 205 09 60
www.joyeriamarsansmaluquer.com

Què està passant a l'hort del Parc de l'Oreneta?

JORDI BIGUES

Una dotzena d'orenetes voluntàries han plantat un hort simbòlic a l'esplanada on Parcs i Jardins vol posar uns barracons, magatzems de maquinàries i vehicles a l'entrada del Parc de l'Oreneta de Sarrià.

El passat dimarts 18 de febrer una brigada de Parcs i Jardins va segar l'herbassar i canyissar que havia envaït l'antic hort de la casa del porter de l'entrada al Castell de l'Oreneta i Can Bellavista. Durant dos dies dues excavadores han remenat el sòl per preparar una planxa de formigó. Al tractar-se d'un espai catalogat, van saltar les alarmes de les Amigues i Amics del Parc que demanen a l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, que aturi el projecte. A més del dany patrimonial, l'ubicació escollida condiciona negativament la restauració i l'ús comunitari de l'espai de 830 metres quadrats amb un mirador sobre la ciutat construït amb un conjunt de torreons

ornamentals i murs amb ceràmica vidriada de color marró projectat el 1902.

Els pilars laterals estan culminats amb dues orenetes de metall. El conjunt s'hauria de restaurar davant del perill de que, amb l'entrada de camions per treure la terra (han pressupostat 1.000 metres cúbics), puguin enderrocar murs amb esquerdes de certa importància. Els promotors del centre de treball no han condisderat que l'espai està catalogat, ni que a l'expedient no inclou els informes prescriptius de Patrimoni de Barcelona ni del consorci del Parc Natural de la Serra de Collserola. L'alcalde de Barcelona no ha aturat l'obra ni contestat la petició feta per Santa Eulàlia de Sarrià. L'Associació Veïnal de Sarrià, SOS Monuments, Òmnium Cultural i el Centre d'Ecologia i Projectes Alternatius (CEPA) Ecologistes de Catalunya, demanden que el parc sigui considerat un Bé Cultural d'interès i les obres aturades. ■

Nou logo de l'Associació Veïnal de Sant Gervasi - la Bonanova

ASSOCIACIÓ VEÏNAL
SANT GERVASI -
LA BONANOVA

ASSOCIACIÓ VEÏNAL SANT GERVASI - LA BONANOVA

Amb motiu de la celebració del nostre cinquantè aniversari, l'Associació Veïnal de Sant Gervasi - la Bonanova, està fent un procés de renovació en què s'inclou la imatge del seu nou logo, que us presentem.

Aquest logo pretén que se'ns associï amb la representació del barri, tant

de Sant Gervasi de Cassoles com de la Bonanova, vol també manifestar dinamisme i moviment actiu cap al futur, i ser una imatge amb la qual se'ns reconegui com a entitat, diríem com a marca.

El procés de renovació no en té prou amb la intenció de fer coses noves, sinó que necessita la participació veïnal, que es la raó de l'existència de l'Associació. Sense la incorporació de socis nous i la diversificació de l'edat dels mateixos, no aconseguirem ser la representació que aspirem ser, la veu del Barri davant les institucions.

Esperem les vostres opinions i participació, vine a l'Associació Veïnal de Sant Gervasi - la Bonanova.

Ens trobareu al Centre Cívic Vil·la Florida, al carrer Muntaner 540, telèfon 662014290. ■

LA SARRIANITA

Restaurante Argentino en Sarrià

En La Sarrianita, cada plato es un viaje a la esencia de Argentina. Carnes Angus asadas al punto justo, vinos que realzan cada sabor y un ambiente donde cada detalle está pensado para que disfrutes sin prisas. No hace falta cruzar el Atlántico para sentir la calidez de nuestra tradición: estamos en el corazón de Sarrià, esperándote para compartir lo mejor de nuestra mesa.

Comparte momentos

Descubre sabores

Reservas: (+34) 603 926 792 | lasarrianita.es - @lasarrianita_bcn | Carrer de Benet Mateu, 59, Sarrià

S'inicien les obres de millora de la plaça Cardona i la part superior de la Via Augusta

EL JARDÍ

Dins el marc del Pla Endreça, impulsat per l'Ajuntament de Barcelona, aquest febrer s'han posat en marxa les obres d'adequació de l'àrea de joc de la plaça Cardona, ubicada a la cantonada del carrer Laforja amb Moliné, a Sant Gervasi. La remodelació servirà per actualitzar les activitats lúdiques, substituir la tanca perimetral i rehabilitar el mobiliari actual. A banda, també s'ha engegat la

segona fase de la reurbanització de la part lateral superior de la Via Augusta, que s'allargarà fins al juliol, segons està previst. La reforma forma part del projecte "Vores de la Via Augusta", impulsat per l'Ajuntament, i busca optimitzar l'accessibilitat per als vianants. Per fer-ho, es millorarà el paviment i l'enllumenat, concretament al carrer del General Vives i fins als primers metres del carrer d'Isaac Albéniz, a tocar de la plaça de Borràs. ■

El Sindicat d'Habitatge de Cassoles s'incorpora a la Confederació Sindical d'Habitatge de Catalunya

EL JARDÍ

El Sindicat d'Habitatge de Cassoles va participar en el segon Congrés d'Habitatge de Catalunya, que es va celebrar el 8 i 9 de febrer a Granollers, on es va acordar la creació de la Confederació Sindical d'Habitatge de Catalunya. L'entitat agruparà les principals organitzacions pel dret a l'habitatge del territori català, amb l'objectiu d'enfortir la coordinació

i dotar el moviment d'eines estratègiques, per fer front a aquesta crisi. El Sindicat d'Habitatge de Cassoles ha valorat molt positivament la creació d'aquesta estructura confederal i es compromet a treballar conjuntament amb la resta de sindicats i organitzacions, per tal d'impulsar accions coordinades que garanteixin aquest dret fonamental per a totes les persones. ■

CONFETTERIA

BOMBONERIA

GELATERIA

GELATERIA

PASTISSERIA

Major de Sarrià, 57

Tels. 93 203 07 14

93 203 00 04

Plaça de Sarrià, 12-13

Tel. 93 203 04 73

08017 Barcelona

E-mail: info@foixdesarria.com

<http://foixdesarria.com>

Les obres de reurbanització del carrer de Balmes contemplen diferents fases per facilitar la mobilitat de persones i vehicles

El Pla de Manteniment Integral (PMI) del districte té previstes 431 actuacions i vuit renovacions integrals a la via pública

AJUNTAMENT DE BARCELONA -
DISTRICTE DE SARRIÀ - SANT GERVASI

Les obres de reurbanització del carrer de Balmes compreses entre la plaça de Molina i la ronda de General Mitre es troben en marxa des de fa uns mesos. La remodelació d'aquest tram de via tan rellevant al districte suposarà una transformació en què el veïnat i els vianants guanyaran més espai a les voreres, que passaran a tenir una amplada de 4,35 m aproximadament, creixent 1,90 m més respecte a les actuals, i més espais verds amb la incorporació de 110 arbres nous.

Per fer possible aquesta nova configuració, la calçada quedarà reduïda a dos carrils de circulació de pujada en sentit muntanya, un per al trànsit privat i l'altre, compartit per a busos i trànsit privat; i un carril de baixada en sentit mar per a busos i trànsit privat. També hi haurà un carril de serveis a la vorera Besòs per a la càrrega i descàrrega,

aparcaments per a motos i per a persones amb mobilitat reduïda, parades de bus i contenidors.

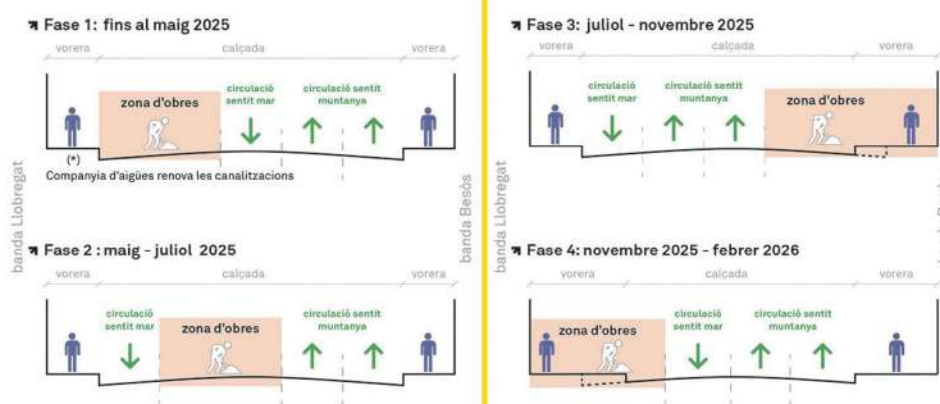
Reurbanització en 4 fases

Les obres, que s'allargaran fins al febrer de 2026, s'han dividit en 4 fases:

- **La fase 1**, fins al maig de 2025, en què s'actuarà a la vorera de la banda Llobregat, amb la renovació de les canalitzacions de la companyia d'aigües.
- **La fase 2**, entre maig i juliol de 2025, en què les obres es concentraran en la calçada central.
- **La fase 3**, compresa entre juliol i novembre de 2025, en què s'actuarà a la vorera i la calçada de la banda Besòs.
- **La fase 4**, fins al febrer de 2026, en què s'actuarà a la calçada i la vorera de la banda Llobregat.

Durant totes les fases de reurbanització es garanteixen els dos sentits de circulació en sentit muntanya i un carril de circulació en sentit mar.

Planificació de fases d'obra

En total, es renovarà una superfície d'uns 15.000 m². El pressupost de les obres és de 7,7 milions d'euros.

Amb aquesta transformació es dona continuïtat a actuacions anteriors realitzades en els últims

anys al carrer Balmes en el tram comprès entre la Gran Via i la plaça de Molina, amb els objectius de millorar aquesta via, fer-la més amable per als vianants i apropar els barris de Sant Gervasi - Galvany i el Farró.

Pla de Manteniment i de Reforma Integral del districte 2025-2027

En el marc del Pla Endreça, al districte de Sarrià - Sant Gervasi es treballa en el **Pla de manteniment integral (PMI)** i el **Pla de reforma integral (PRI) 2025-2027**, un ambiciós programa per garantir el bon funcionament de l'espai públic, revisar i canviar l'obsolescència de les instal·lacions, tenir cura dels espais més transitats i evitar les incidències i el seu deteriorament.

A Sarrià - Sant Gervasi estan previstes un total de 431 actuacions, 8 renovacions integrals de carrers, 19 actuacions a parcs i jardins, i 75 renovacions de voreres, fins al 2027.

Entre les actuacions destaca el pla d'actuació pel soterrament de les línies aèries del barri de les Tres Torres. La reurbanització del carrer de Moragas, per dotar-lo de

clavegueram, i la reurbanització del carrer de Balmes, entre la plaça de Molina i la ronda de General Mitre, ja estan en marxa.

Els plans inclouen també les obres d'estabilització de talussos, per afegir-ne un de nou a Elisa Moragas, a l'àmbit de Vallvidrera; la construcció de nou clavegueram als carrers Dominics, Tavern, Calaf o Espinoi; millores a la xarxa de reg dels jardins de la Vil·la Amèlia per optimitzar els usos de l'aigua, i la renovació de l'enllumenat dels jardins de Moragas i de Vil·la Cecília.

També inclou les obres de millora al parc de la Font del Racó, que, una vegada finalitzades, en permetran la reobertura.

Totes aquestes actuacions són complementàries a les accions de manteniment habituals i s'organitzen de manera agrupada per barri per tal de resoldre les necessitats amb un calendari més eficient i minimitzant el temps de molèsties al veïnat.

L'Ajuntament de Barcelona invertirà 435 milions d'euros per a més de 3.000 actuacions previstes fins al 2027. D'aquest pressupost, 180 milions d'euros es gestionaran directament des dels districtes, que treballen estretament amb les àrees municipals perquè els barris estiguin al centre.

Podeu consultar tota la informació a: barcelona.cat/sarria-santgervasi

**Ajuntament
de Barcelona**

Mig any de presó per l'amo dels gossos perillosos de Vallvidrera

EL JARDÍ

L'amo de dos gossos que van atacar dues persones a Vallvidrera el 2018 ha estat condemnat a mig any de presó i haurà d'indemnitzar amb 59.000 euros les víctimes. La justícia ha considerat que el propietari va cometre delictes de lesions per imprudència greu, ja que no va adoptar les mesures de seguretat adequades d'acord amb la normativa. Els gossos, que eren potencialment perillosos, van escapar de casa seva perquè la porta no estava tancada correctament. Els atacs van causar ferides greus a un agent de la Policia Nacional i a una persona gran, que passejaven pel barri. ■

L'Ajuntament tanca un preacord que permetria construir pisos de luxe a Can Raventós

© Elena Bulet

EL JARDÍ

L'Ajuntament de Barcelona ha signat un preacord de permuta parcial urbanística amb la promotora Corp, que permetria l'edificació de dos blocs de pisos de luxe als jardins de Can Raventós, situats entre els carrers Bonaplata i Fontcoberta. A banda, segons va avançar *El Periódico*, el consistori es planteja adquirir la masia de Can Raventós i el 68 % del seu jardí,

per tal de convertir-ho en un equipament públic de tres plantes. Tal com va informar el mitjà, el Govern municipal ha estimat que la compra tindrà un cost de gairebé 9 milions d'euros.

El preacord municipal ha aixecat queixes entre el veïnat, en especial, per part de la Plataforma Defensem Can Raventós, que va emetre un comunicat el 20 de febrer. Després d'anys de forta mobilització veïnal contra l'especulació immobiliària al cor de Sarrià, l'entitat ha rebutjat l'actual preacord. A més, ha recordat que el juny de 2024 es va fer pública la sentència judicial que tombava el pla urbanístic i l'Ajuntament de Barcelona va anul·lar la llicència d'obres per lesiva al patrimoni municipal.

El passat 10 de febrer la Plataforma es va reunir amb el consistori, que va anunciar als activistes el preacord sobre l'edificació a la masia i a la zona verda de Can Raventós. Una setmana després, el 17 de febrer, l'assemblea de la Plataforma es va trobar per debatre sobre el contingut del preacord, el qual, finalment, ha estat rebutjat de manera unànime per desenes de veïns i activistes.

La principal raó d'aquesta oposició és el manteniment d'una part important de l'edificabilitat al jardí de Can Raventós, la qual cosa suposa una amenaça per a l'espai natural.

Els membres activistes consideren possible ubicar l'edificabilitat en altres parcel·les sense comprometre el patrimoni cultural del barri de Sarrià. "Sorprenen que el mateix Ajuntament proposi el desmuntatge d'un edifici a la plaça Bonanova per construir un jardí, mentre permet que la masia i el jardí de Can Raventós ja existents siguin objecte d'especulació immobiliària", han reivindicat. Han assegurat que el seu compromís continua sent el de lluitar fins a aconseguir la "preservació íntegra" de l'espai com a equipament públic. A més, han argumentat que l'ús del jardí com a refugi climàtic és fonamental per lluitar contra els efectes del canvi climàtic i millorar la qualitat de vida ciutadana. "Creiem fermament que l'Ajuntament ha obert la via correcta negociant una permuta amb Corp, però que ha d'anar més enllà en la negociació i assolir la permuta total", ha conclòs la Plataforma. ■

PUBLIREPORTATGE

Bufet Vall-Lamora, el despatx jurídic que prioritza l'honestedat, la proximitat i el rigor

El Bufet Jurídic Vall-Lamora, ubicat a Sant Gervasi, a tocar de la plaça Lesseps, ofereix un servei multidisciplinari basat en l'atenció personalitzada. L'advocada i fundadora del despatx, Ana Blanco Vall-Lamora, es caracteritza pel seu mètode de treball rigorós i compromès, fruit de gairebé 30 anys d'experiència en el sector. Així mateix, la col·laboració amb professionals de diferents àmbits, com taxadors, pèrits, notaris i procuradors, li permet oferir el millor assessorament jurídic i legal al client.

Direcció: carrer de la Torre 28, Local 1, 08006 Barcelona
Número de telèfon: (+34) 934 353 277
Correu: vall-lamora@icab.cat
Pàgina web: www.valllamora.com

Al corrent de les noves tendències

Des del bufet multidisciplinari Vall-Lamora, Blanco s'encarrega de brindar un acompanyament individualitzat als clients, per orientar-los en qüestions d'accidents de trànsit, dret penal, "clàusules sòl" i aspectes familiars, com custòdies, divorcis i herències. Així mateix, el bufet també està especialitzat en acomiadaments, negligències mèdiques i violències de gènere, entre d'altres. Igualment, destaca pel coneixement de la propietària en la matèria de la "segona oportunitat". Aquest camp específic –que ha esdevingut cada vegada més popular en els darrers anys– es basa en un procediment judicial, el qual facilita al

client la possibilitat de tornar a començar en cas que hagi acumulat molts deutes financers.

El desconeixement generalitzat d'aquesta matèria per part dels clients es veu empitjorat per l'hàbit de buscar informació a Internet, una font generalment poc fiable. "Ara es comença a promocionar una mica més, però encara falta que molta gent sàpiga de què va, perquè molts es pensen que és impossible arreglar-ho", destaca Blanco. La seva àmplia trajectòria professional en el món del dret, li permet posar a l'abast del client les eines necessàries per fer front a aquesta mena de problemàtiques. "Per a la gent que es troba en una situació

molt desesperada i no té patrimoni, és molt bona opció per poder començar de zero. Perquè, si no, arrossegueu deutes tota la vida", afegeix.

Un assessorament personalitzat basat en la transparència

El mètode de treball del bufet, fonamentat en la professionalitat, la responsabilitat i el compromís, fan que Vall-Lamora compti amb un perfil de client altament fidelitzat. "Ara mateix atenc veïns de Sant Gervasi, però també de tota Barcelona i a escala nacional, per exemple, tinc clients de València i Astúries", explica Blanco.

A diferència d'altres grans empreses d'advocats, aquest despatx unipersonal

de Sant Gervasi posa per davant la comunicació fluïda i el tracte proper, la qual cosa enforteix la confiança entre l'advocada i el client. "La meua accessibilitat també és un benefici de cara al client, perquè em té sempre a l'abast, no hi ha cap intermediari", recalca Blanco.

Un altre dels principals valors que es promouen des del Bufet Vall-Lamora és la sinceritat. "M'agrada que el client tingui ple coneixement de la millor i la pitjor situació que es pot donar", reconeix Blanco. La seva filosofia es basa en posar sobre la taula tots els possibles escenaris, per tal d'assegurar-se que el client actua de forma plenament lliure, considerant tota la informació necessària. ■

Portes Obertes
Inscriu-t'hi!

93 602 30 00

www.santignasi.fje.edu

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

**Persones
disposades a
transformar
el món**

PACO POCH

“Rodàvem molt per Sarrià i a l’equip sempre hi tenia gent del barri, perquè hi havia un grup cultural molt fort”

© Sílvia Molina

Paco Poch, nascut a Igualada i veí de Sarrià des de petit, és el primer productor a qui l’Acadèmia del Cinema concedeix el Gaudí d’Honor - Miquel Porter, en la gala de la 17a edició dels Premis Gaudí celebrada enguany. Gràcies a la seva trajectòria en l’àmbit de la producció i la distribució, ha esdevingut una figura fonamental per a la construcció de la identitat audiovisual catalana. Ha treballat amb directors de prestigi com Isaki Lacuesta, Pedro Almodóvar o Eloy de la Iglesia, a més d’impulsar la seva pròpia productora i distribuïdora, Mallerich Films i Paco Poch Cinema. A través d’elles, s’ha encarregat de donar a conèixer internacionalment pel·lícules de cinema independent subtítolades en català.

NATALIA AVELLAN

És nascut a Igualada, però ha residit tota la vida a Sarrià - Sant Gervasi. Per què va venir a viure al districte? Des dels 10 anys visc a Sarrià, perquè els meus pares em van portar intern a l’escola Jesuïtes, on vaig ser-hi fins als 17 anys. Aleshores, vaig venir a viure amb els meus pares al carrer Caponata. Més endavant, quan tenia 23 anys, em vaig llogar un pis al carrer Hort de la Vila, que després va ser el despatx de la productora Mallerich Films durant molt de temps. Jo ara mateix també visc al districte, al carrer de Cornet i Mas.

Però, actualment, les oficines de la productora estan ubicades al carrer Mare de Déu del Coll, a Gràcia. Aquest trasllat és un exemple més de la gentrificació que pateix Sarrià - Sant Gervasi? Com les antigues oficines eren de lloguer, els preus anaven pujant i vam haver de marxar d’allà per anar al barri de Vallcarca. Una productora de cinema és una feina irregular, aleshores, si de sobte no hi havia pel·lícula, podies tenir un problema. Per aquest motiu vaig buscar un lloc i, a poquet a poquet, vaig comprar uns baixos al districte de Gràcia.

Avui dia, té algun vincle amb alguna entitat o associació de Sarrià - Sant Gervasi?

A Sarrià hi ha molta activitat cultural. Darrerament, m’estic reunint amb el Teatre de Sarrià per veure si podem fer el Cicle Gaudí, juntament amb l’Acadèmia del Cinema Català. En aquest teatre ja havia treballat, perquè vam rodar la pel·lícula Gaudí, que jo produïa. També els vull proposar fer un concert del músic Tomás de Perrate, per poder gravar-lo per una pel·lícula en la qual estic treballant.

Tot això després de rebre el màxim

reconeixement de la indústria cinematogràfica catalana. Enhorabona pel Gaudí d’Honor. Com va reaccionar en rebre la notícia?

Em va fer por pensar que hi hauria gent que estaria gelosa. Altres productors, distribuïdors i empresaris que diguessin “perquè no m’ho donen a mi?”. També vaig pensar que hi havia gent molt preparada, que potser s’ho mereixien més que jo. Però no hi ha problema perquè si hi ha productors més forts, ja arribarà el seu dia i ja els ho donaran.

De fet, vostè ha estat el primer productor a qui l’Acadèmia del Cinema ha concedit aquest premi.

Això és molt bo, perquè s’ha obert la possibilitat de donar un premi a producció. La gent no ho sap i està molt bé. Vaig pensar que era una bona manera per començar a parlar sobre la producció.

Recorda com va ser el primer cop que es va endinsar al món de la producció?

Vaig fer un intercanvi a Montpeller amb una família d’allà. Així vaig començar a treballar com a fotògraf, per a una agència que feia notícies sobre moviments culturals que es feien a Barcelona per a la lluita antifranquista. En aquell moment, vaig estudiar en la primera promoció de l’Institut d’Estudis Fotogràfics de Catalunya. Em van aprovar perquè ja em coneixien. Però, no em van fer cap favor, perquè al final només sabia fer un tipus de fotografies, les de damunt l’escenari, que eren les que m’agradaven més. Aleshores, vaig començar fent d’ajudant de producció en una pel·lícula de Jaime Camino, La Campanada. Més endavant, em vaig endinsar en aquest sector com a cap de producció en una pel·lícula que es deia Navajeros, d’Eloy de la Iglesia.

Al llarg de la seva trajectòria com a productor, també ha treballat amb molta gent de Sarrià - Sant Gervasi. D’on neixen aquestes col·laboracions?

Rodàvem molt per Sarrià i a l’equip sempre hi tenia gent del barri, perquè hi havia un grup cultural molt fort. La base era sobretot a l’antic bar Pau, a la plaça de Sant Vicenç, però també al bar Monterrey, al carrer Major, on sortíem a la nit. Per exemple, a la pel·lícula Tras el cristal, d’Agustí Villaronga del 1986, el pulmó d’acer dins del qual hi ha el protagonista està fet per un veí de Sarrià, que tenia un despatx de maquetes.

En aquells temps, l’any 1984, va crear la seva pròpia productora, Virginia Films. Què el va impulsar a fer el pas?

Jo treballava en una productora que es deia Figaro Films. Més endavant, quan va morir el conegut productor Pepón Coromina, vaig decidir muntar la meua pròpia productora. Va ser una època complicada, perquè vaig tenir diverses fallides i

vaig perdre molts diners, ja que em vaig embolicar en projectes molt grossos que mai es van arribar a fer. A més, vaig tenir un frau molt fort al meu despatx, el que en diuen pilota financera. No devia diners als treballadors, però devia diners a empreses. Com no podia pagar, signava perquè em deixessin tranquil. Però, hi havia tot un engranatge d’intermediaris que guanyaven molts diners. Era una cadena de molta gent.

Se sabia públicament que la productora cometia un frau financer?

Se sabia a la indústria, però als mitjans de comunicació no es parlava d’això. Vaig passar per una mica de depressió, perquè estava desorientat, no sabia cap on anava el meu projecte empresarial. Jo tenia molt èxit en aquell moment i em pressionaven. Fins que jo no vaig saber parar, va ser molt dur. Aleshores va començar un procés complex amb advocats i es va anar arreglant.

Fins a arribar a fundar la nova productora, Mallerich Films, l'any 1994. Com recorda aquest nou començament?

Exacte, 10 anys més tard vaig tornar a començar, quan vaig fundar Mallerich Films. Va funcionar perquè vaig abandonar aquells projectes tan grans que havia estat fent. A més, vaig fer una producció televisiva que va fer la volta al món i va guanyar molts premis, Tempus fugit. El que també em va servir per remuntar és que vaig començar a donar classes, l'any 1995.

Va exercir de professor a la Universitat Pompeu Fabra fins al 2020. Com va viure aquesta experiència?

Em va animar moltíssim. El realitzador de televisió i veí de Sarrià, Sergi Schaaff, em va cridar per fer classes de producció a la Universitat Pompeu Fabra, on vaig estar 25 anys. Jo explicava als alumnes el que anava produint i els posava exemples d'experiències personals, crec que per això va tenir èxit.

Paral·lelament, també va decidir endinsar-se en l'àmbit de la distribució. Què el va animar a fer-ho?

Va ser l'any 2010. Era una època en què la producció em costava, tenia projectes, però em costava col·locar-los. Vaig trobar pel·lícules estrangeres que m'agradaven molt i volia coproduir-les, però no podia perquè a les televisions no els interessava.

Així que vaig decidir comprar-les i distribuir-les. També ho vaig fer per separar la productora, Mallerich, de la distribuïdora, Paco Poch Cinema. Vaig voler evitar el risc que un deute passés d'una a l'altra.

Totes les pel·lícules distribuïdes eren estrangeres i d'autor, una línia que ha mantingut fins al dia d'avui. Per què sempre ha optat pel cinema independent?

És un cinema més aviat petit, intimista i personal. Estic content de la línia de distribució perquè són pel·lícules que valoro. El cinema comercial mai m'ha interessat, en canvi, cinema d'autor es fa poc. A més, és un cinema on tu et veus reflectit, et trobes a tu mateix, això és molt útil. El cinema deixa de ser un esbarjo, per passar a ser una bona eina de formació, de connexió i d'aprenentatge. Per exemple, la pel·lícula que estic preparant ara per distribuir és sobre la vida del cineasta François Truffaut.

A més, ha distribuït totes les pel·lícules a l'estranger en versió subtitulada en català.

El tema en català va ser perquè aquí al carrer Major de Sarrià hi havia Miquel Porter i Moix, que va exercir com a primer director de cinematografia de la Generalitat, que, més endavant, va desenvolupar en la Filmoteca de Catalunya. Ens trobàvem al bar de Monterrey, al carrer Major. La idea de cofundar Catalan Films va ser seva. Em

© Silvia Molina

va avisar perquè jo em movia molt fora i vaig accedir-hi. Va servir per obrir línies a l'estranger. D'aquí va sortir la certa fama d'innovació que tinc jo.

I ara, després de rebre aquest reconeixement, quin és el següent pas? Quins són els seus plans futurs?

La meua perspectiva és continuar igual, però ara torno a començar a impartir el màster en producció i distribució de la

Universitat Autònoma de Barcelona, en col·laboració amb l'Escola de Cinema de Barcelona. El vaig haver de parar l'any 2020 per la pandèmia i el reprendré a finals d'abril d'aquest any. També continuo fent la distribució i la producció, totes dues a una escala més reduïda, però funcionen bé. Ara mateix tinc dos projectes, el de Tomás de Perrate, al Teatre de Sarrià, i un documental sobre el dramaturg Mario Gas. ■

(RE)VOLTES: LA CAPUTXINADA

DISSABTE 29 DE MARÇ A LES 11 H

Lloc de trobada: Plaça Fra Eloi de Bianya

Condueix: Jordi Bigues

apunta-t'hi a sarria-santgervasi@omnium.cat

SALUT MENTAL

Escric per tu, mare

MARIA BASCOMPTE

Soc a la Biblioteca Jaume Fuster, és la primer vegada que hi vinc. Haig d'acabar de llegir l'obra *Anatomia d'un suïcidi*, d'Alice Birch, que s'estrenarà el pròxim mes de maig al Teatre Nacional de Catalunya, sota la direcció de la dramaturga Glòria Balanya. Dissabte vinent he quedat amb

ella i les actrius per parlar sobre l'experiència del suïcidi i del patiment mental en primera persona.

Ja l'he acabada i em sento satisfeta. Tinc idees que em travessen molt i que crec que les podem esbrinar satisfactòriament en la nostra trobada. Mentre recullo les meves coses per marxar, em dic: "Ara quan arribi a casa he de trucar a la mare, i explicar-li que he vingut a aquesta biblioteca..." De cop: gelor aclaparadora, paràlisi i sobresalt, adobat amb uns instants d'irrealitat que obren les portes al pànic.

La mare va morir el Nadal passat. Per tant, ja no la puc trucar. De fet, sí que puc, i provar de deixar saltar la bústia, o escoltar el missatge: "aquest número no existeix". No existeix, eh? Que ràpid deixem d'existir, nosaltres, els nostres cossos, que ens representen, que ens identifiquen, nosaltres, i les nostres coses deixen d'existir, de ser, i de bategar.

Ja no hi ha llum a casa la mare, perquè ja no hi ha vida. Quan hi passo, i miro de reüll, mig temerosa i prudent, m'aclapara el negre de la mort. Un buit gran, buit que em bufeteja i em xucla al ritme d'una banda sonora bastant notòria i violenta.

Quina és la millor manera de suportar, per acabar suportar-lo, l'ofec que esfondra, i desconcerta tant, que es diu dol? Sens dubte amb les cures i la força col·lectiva.

Com tan amorosament explica la psiquiatra Àngels Vives Belmonte, hi ha alguna cosa en allò afectiu, per tant, en les relacions col·lectives, que potencien la salut. El sistema capitalista ens evoca a l'individualisme ferotge, teixint constantment relacions entre el jo i el que és material. Obligades a sobreproduir i a autoexplotar-nos, és molt probable que caiguem. I la soledat, sobretot si no és volguda, ens pot evocar a un espiral descendent.

Per contra, amb les relacions col·lectives trenem relacions de reciprocitat entre persones, entre d'altres, i generem així comunitats d'afectes. Sí, és un desafiament, des de les cures, pretendre ajudar l'altre a sortir del lloc d'horror que habita. Però no ha de suposar una càrrega, al contrari, més aviat una satisfacció, participar i exercitar la responsabilitat individual i col·lectiva envers el patiment de les altres. I d'això va la reciprocitat: avui per tu, i demà, potser per mi.

De fet aquesta columna pretén, potser pretensiosament, generar una resposta en les lectores que derivi en una comunitat d'afectes.

Sé molt bé quina és la teoria, doncs. Però això no treu que t'enyori profundament, mare. I que en aquesta profunditat senti que em perdo, i quan em perdo estic sola. Perdona'm per haver protestat durant els últims dos anys d'haver d'acompanyar-te setmanalment a l'hospital. Ara pagaria per poder dir: "Demà matí no puc, tinc hospital amb la mare", i així, tenir algú a qui cuidar. Em sento monstruosament detestable, per això.

Et ploro, i provo de tirar endavant, per exemple escrivint aquesta columna, de la qual tu eres la lectora número u. Entenc que això, juntament amb el fet de participar de les esferes socials, i deixar-me cuidar, alleujarà aquesta etapa tan demolidora. Soc la primera que no vull ser xuclada per l'espiral descendent, així doncs, ho intento. Porto tota la vida intentant-ho.

Mentrestant, escric per tu, mare. ■

MARIA BASCOMPTE ÉS LLICENCIADA EN HUMANITATS I GESTIÓ D'ESPECTACLES

EL RADAR DE SARRIÀ

La pagesia s'està morint

MIQUEL SAUMELL

Quan parlem del món agroalimentari, que representa el 20% del PIB català, polítics i alts funcionaris públics opten gairebé sempre per fer discursos buits de contingut. Quan surten al faristol fan un posat seriós, i es fan envoltar d'altres personatges que van fent que sí amb el cap. Potser amb aquesta escenificació pensen que tenen més credibilitat.

Ha passat un any des de la mobilització de la Revolta Pagesa i ara, els seus successors agrupats en el Gremi de la Pagesia Catalana han fet el balanç de les actuacions governamentals per millorar la seva difícil situació. Doncs bé, constaten que, dissortadament, no s'ha fet res de positiu al marge de les proclames i discursos que dèiem abans. Els pagesos, justificadament emprenyats, veuen que la burocràcia excessiva imposada des de l'administració no ha disminuït. Ras i curt, els polítics es continuen burlant de la pagesia.

Fa unes setmanes hi va haver el congrés de la Unió de Pagesos. El més significatiu d'aquell esdeveniment va ser el canvi del coordinador general, que ja feia molts anys que estava al capdavant de l'organització. De vegades sembla que els dirigents de la UP ignorin el problema dels pagesos, però tot té una explicació. UP és una organització molt ben finançada amb fons públics, i els seus dirigents difícilment s'enfrontaran al govern que els subvenciona.

Diuen que qui té el cul llogat no seu quan vol, i els dirigents de la UP, que es reclamen representants sindicals de la pagesia, no poden dir en veu alta tot el que pensen. En aquest sentit, també cal dir que els dirigents de la UP s'haurien d'anomenar representants empresarials i no sindicals, ja que al capdavant un pagès és un empresari, i una explotació pagesa és una empresa.

Els polítics que imposen la burocràcia forassenyada que pateixen els pagesos semblen adversaris del progrés de la nostra societat. I amb l'excusa d'exercir un control de les activitats pageses, els nostres buròcrates —polítics i alts funcionaris— estan matant la pagesia. Saben que encara que vagi desapareixent aquesta activitat, tenen feina i sou garantits. Mentrestant, la prova del nou que demostra que les coses no s'estan fent bé és que molts pagesos es jubilen sense que hi hagi una continuïtat empresarial en les seves explotacions. Moltes acaben tancant, i els consumidors ens anem quedant sense proveïdors de proximitat.

Algú potser discreparà d'aquestes reflexions, i explicarà que també hi ha activitats pageses i ramaderes de proximitat, i posarà alguns exemples molt meritoris i voluntariosos que tenen lloc al nostre barri de Sarrià, i a altres indrets. Parlem, però, d'algunes petites explotacions agrícoles, uns minúsculs horts urbans i algun petit ramat d'ovelles per netejar el sotabosc de Collserola. Però no ens enganyem, tot plegat no va més enllà de les bones intencions d'un petit grup d'activistes, però gairebé sense efectes pràctics per al conjunt dels consumidors. ■

MIQUEL SAUMELL ES DEDICA AL COMERÇ EXTERIOR

SALUT I BENESTAR

Què és un arbre?

GLÒRIA VILALTA

A la meua àvia materna li encantaven els arbres. Jo, en aquella edat primerenca els trobava bonics, però no era massa conscient del que era un arbre.

Anys més tard, quan vaig començar el meu camí de desenvolupament personal, en un taller del Matias de Stefano, em va quedar gravada en la memòria una frase: "sigueu com els arbres", estigueu amb els peus ben plantats a terra i creixent cap al cel.

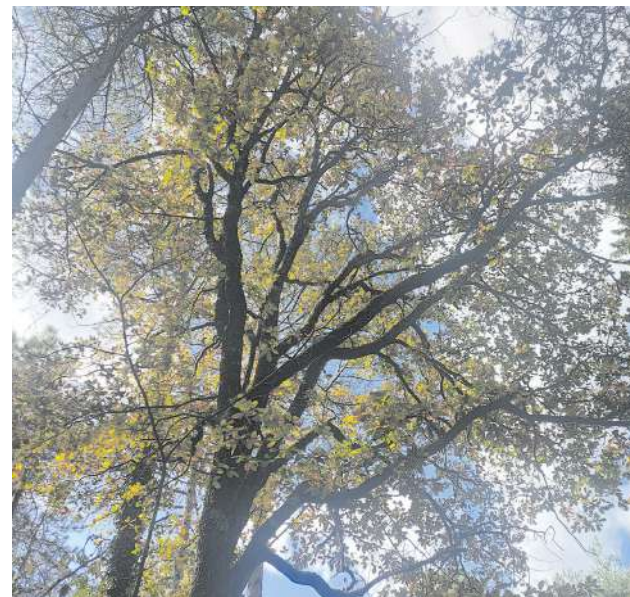
Aquesta frase m'ha acompanyat des d'aleshores, i potser és una de les raons per les quals em vaig començar a fixar més en els arbres. A poc a poc, vaig descobrir la seva bellesa, la seva força, la seva simbologia i molts beneficis que ens aporten contínuament. Una de les coses que més m'agrada fer és estirar-me sota un arbre i contemplar el cel a través de la seva copa.

D'alguna manera l'arbre ens representa. Té un tronc -utilitzem aquesta paraula per definir la nostra part central-, unes arrels o peus que sostenen, i una copa o cap que va evolucionant.

En simbologia, l'arbre representa, per una banda, la seva relació amb els tres mons: inferior o infern, terrenal o de manifestació, superior o celestial. També és l'eix, la creu, la naturalesa humana. A la Xina significa longevitat i fertilitat (el bambú es manté verd a l'hivern). És l'expressió de la vida. Es parla de l'arbre còsmic, l'arbre de la saviesa, o l'arbre del mal... i també de l'arbre de la vida, que significa també la Jerusalem celestial o la immortalitat. Se li poden donar encara més significats, però el que és clar és que en totes les cultures se l'ha venerat i utilitzat com a símbol.

En l'àmbit de salut, l'arbre no només ens aporta oxigen. També té la funció -com les plantes en general- de netejar l'aire que respirem, d'augmentar l'estat d'ànim, d'absorbir el soroll, la temperatura i el camp elèctric! Quan hi ha torres de mitja o alta tensió prop d'una casa o edifici, una bona manera de reduir el camp elèctric que hi arriba és plantar arbres. I també ens poden ajudar a descarregar l'electricitat estàtica que anem acumulant contínuament, a més a més de regalar-nos -amb permís- part de la seva energia. Espero que si encara no ho heu fet, descobriu el gran regal que és tenir arbres en el nostre entorn. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

EL RACÓ DE LA ROYO

Sarrià aixeca la persiana

MARTA ROYO

El barri de Sarrià és i continua essent un referent comercial, un espai on el comerç de proximitat no només ofereix productes i serveis, sinó que crea comunitat. Parlem de llocs que formen part de la nostra vida, de la nostra història. Anar a comprar el pa i trobar-te el forner de sempre, entrar a la botiga de roba i que et recordin la talla o seure a una terrassa on et serveixen el cafè tal com t'agrada, abans que ho demanis. Això és Sarrià.

Tot i això, durant els darrers anys, ja prepanèmia, hem vist massa locals tancats, persianes abaixades i una certa sensació de pèrdua d'identitat. Aquell Sarrià de vida, de moviment i de complicitat entre botiguers i veïns s'ha anat esvaint a poc a poc. Però aquest 2025 ha començat amb bones notícies: algunes marques han apostat pel barri, cosa que està ajudant a revitalitzar-lo i a recuperar la seva essència.

Nous negocis amb ànima de barri

Un dels exemples més destacats és l'acadèmia de ball *Dance With Me*, al carrer Sagrat Cor. Més enllà d'ensenyar passos i coreografies, aquesta acadèmia treballa amb els valors personals, oferint una experiència que va més enllà de l'estètica i que reforça la confiança i l'expressió de cada alumne. Una proposta inclusiva, oberta a tothom, on el ball es converteix en una eina de connexió i creixement personal.

També hem vist renéixer un clàssic: el mític colmado *Mestres*, tota una institució de Sarrià, que ha reobert amb el nom d'*Espai Sarrià* a les antigues galeries. Però no és només una botiga: és un espai pensat per al barri, un punt de trobada per als veïns que volen mantenir viva l'essència del comerç tradicional. Un lloc per comprar, però també per xerrar, asseure's a descansar i compartir una estona amb els de sempre. Un racó que demostra que el comerç de proximitat pot ser molt més que una simple transacció econòmica.

D'altra banda, altres negocis s'han transformat per adaptar-se a noves necessitats. *Organic Market* ha canviat de nom i ara és *Frooty*, un supermercat ecològic i de proximitat que continua creient en el consum conscient i sostenible. I no podem oblidar la nova *Graneria Mitjavila*, que ha ocupat l'espai on abans hi havia el paquistanès de Major de Sarrià. Aquesta graneria reivindica els nostres orígens amb una proposta de venda a granel i de quilòmetre zero, dins de la filosofia *slow shop*. Un model de negoci que ens recorda la importància de comprar amb cap, de consumir amb responsabilitat i de recuperar els hàbits de sempre amb una mirada posada en el futur.

I, per acabar amb aquestes novetats, parlem d'una obertura esperada per tots: la *Biblioteca J.V. Foix*. Després d'anys de demandes i expectatives, aquest nou espai cultural ja és una realitat. Però perquè es converteixi en una veritable biblioteca de barri, cal que s'adapti a les necessitats reals dels seus veïns. Confiem que amplii l'horari i que obri durant el mes d'agost, convertint-se així en un refugi climàtic per aquells que no marxen de Sarrià a l'estiu, especialment la gent gran, cada cop més present al barri durant aquestes dates.

Marques que marxen, marques que vénen (amb accent)

Aquest dinamisme comercial no és nou, però en els

darrers anys hem vist canvis més accelerats. I la clau per a la continuïtat d'un negoci a Sarrià no és només el producte o el servei que ofereix, sinó la capacitat de crear una relació amb el barri.

Cada any veiem com alguns negocis emblemàtics de Sarrià tanquen les portes i abaixen les persianes. Alguns no ho fan perquè volen, sinó perquè les condicions econòmiques, lloguers impossibles i canvis d'hàbits de consum els han posat contra les cordes. És trist veure com botigues de tota la vida desapareixen, com aquelles llibreries, pastisseries o merceries que ens han acompanyat durant anys deixen un local buit i silenciós.

Però també hi ha marques que arriben, amb la intenció de quedar-se. I aquí és on entra en joc un aspecte clau: la seva imatge i com es comuniquen amb la comunitat. Perquè en un barri com és Sarrià, no n'hi ha prou amb obrir un negoci. No es tracta només de vendre, sinó de formar part del dia a dia del barri, d'entendre'l i de respectar-lo. Els negocis que triomfen són aquells que saben connectar amb la seva gent, que s'integren i que es converteixen en alguna cosa més que un punt de venda.

El comerç de Sarrià es viu al carrer

En el meu article del mes passat parlava de com no tot passa per les xarxes socials. És cert que el món digital és imprescindible, però el comerç de barri no es pot permetre perdre el vincle amb el carrer. Perquè no és el mateix veure una bona campanya a Instagram que sentir l'olor de cafè acabat de fer o entrar al forn i que et rebin amb un "bon dia Marta, el de sempre".

Hem de tornar a trepitjar el carrer, a viure'l, a crear experiències que facin que els veïns se sentin atrets per les botigues físiques. Una bona imatge de marca no només és un logotip bonic o un aparador ben dissenyat, sinó una experiència coherent, una història que convida a entrar i a quedar-se. És calidesa, autenticitat i proximitat. Perquè no només compra amb la cartera (ara ja amb el mòbil), sinó també amb el cor. ■

MARTA ROYO ESPINET ÉS PUBLICISTA I CEO DE MOSAIKING COMUNICACIÓ.

PARAULA DE LA BELLE BETH

La moda es porta dins

LA BELLE BETH

Honoré de Balzac afirmava que "l'elegància és la ciència de no fer res com els altres, però de manera que sembli que es fa tot de la mateixa manera". En aquesta paradoxa hi ha la clau de l'estil: no es tracta de seguir la moda, sinó de fer-la teva.

La moda, com a fenomen social, és un llenguatge que parlem fins i tot quan creiem ignorar-lo. Roland Barthes ho analitzava com un sistema de signes, un codi de significació que revela qui som abans que pronunciem cap paraula. No és casualitat que Coco Chanel asseverés que "abans de sortir de casa, mira't al mirall i treu-te una peça": el refinament no és acumulació, sinó depuració.

I aquí rau la diferència entre moda i estil. La moda és l'efervescència del moment, una expressió col·lectiva en perpètua mutació. L'estil, en canvi, és una declaració personal, un exercici de coneixement propi. Christian Dior ho explicava així: "La moda és una arquitectura: tot és una qüestió de proporcions". No només en el sentit físic, sinó en la mesura amb què seleccionem allò que ens representa.

El veritable estil no es compra, es cultiva. No resideix en la marca de la peça, sinó en la manera com la portem. És un diàleg entre la nostra identitat i el món, una forma de narrar-nos sense paraules. I, en aquest art subtil, res és més poderós que saber qui som i com volem ser percebuts.

Vols trobar la teva veu en aquest llenguatge fascinant? Aquí és on entra la meva passió. Escric sobre moda perquè la moda explica històries. I si vols que la teva història tingui estil, parlem-ne.

Instagram: @labellebeth_jenesequoui ■

CASAL D'ESTIU

Un viatge musical

6 setmanes
del 25/6 al 31/7
i
del 1/9 al 5/9

Via Augusta 108 (amb Lincoln)
info@arsvivabcn.com
93 015 17 18
665 629 967
☎ 616 183 613

Creativitat

Instruments

Experiments

Emocions

La comissió de la Festa Major de Sarrià fa una crida a la participació de voluntaris: “Ens falta relleu”

NATALIA AVELLAN

Amb només set integrants i diverses tasques sense cobrir, la comissió de festes del Roser necessita ampliar l'equip de voluntaris per afrontar la pròxima Festa Major de Sarrià que, com cada any, se celebrarà a l'octubre. Per aquest motiu, van decidir convocar la primera reunió oberta de l'edició 2025, el 13 de gener a les 20 h al Centre Cívic Casa Orlandai, per donar la benvinguda a tots aquells interessats a formar part de la comissió.

“Atenció! Atenció! Sarrianencs i sarrianenques! Voleu participar i conèixer com s'organitza una festa major des de dins? Teniu ganes de fer vida al barri?”, deia el missatge que feien córrer a través de les xarxes socials. A banda de donar a conèixer la mala salut per falta de mans que pateix en aquest moment la comissió de festes, la trobada també va servir per presentar detalladament totes les subcomissions que la integren i les tasques que es realitzen en cada una d'elles. Durant la presentació també es va anunciar una nova proposta de seguretat, a càrrec de la comissió de concerts, per tal de millorar l'espai i afavorir la convivència veïnal.

A la sessió van assistir-hi set veïns interessats a formar part de l'equip de voluntaris. Tots ells van demanar que se'ls compartís l'acta de la reunió, juntament amb el material de suport de la presentació, per acabar de rumiar la seva decisió. “L'únic requisit per a presentar-te com a voluntari és que t'agradi el projecte”, explica Berta Julià a El Jardí, membre de la comissió de festes del Roser. Ara per ara, la crida a la participació encara continua, de cara a la pròxima Festa Major de Sarrià.

Falten mans per portar les xarxes socials i la publicitat

La gestió dels concerts, el control de l'economia, la supervisió de les infraestructures o la coordinació de les activitats culturals són algunes de les nombroses tasques que es duen a terme des de la comissió. Tanmateix, malauradament, s'ha anat reduint la quantitat de voluntaris que se'n fan càrrec, fins a ser només set persones. “Ens estem trobant amb un problema de falta de relleu”, afegeix Julià. A causa de la reestructuració i els moviments interns, hi ha dos càrrecs que actualment han quedat desatesos: l'administració de les xarxes socials i el control de la publicitat. “Tot i que qualsevol mena d'ajuda és benvinguda, són els dos llocs que ens agradaria cobrir, com més aviat millor”, recalca Julià.

D'una banda, les xarxes socials suposen una eina fonamental per a la comissió, ja que els permet donar-se a conèixer entre el veïnat del districte. La persona encarregada d'aquesta tasca s'ha d'assegurar de fer fotos dels actes, publicar els cartells i informar de tot l'essencial. D'altra banda, fer-se càrrec de la publicitat suposa conservar una relació amb els diferents comerços i entitats del barri, els quals ajuden econòmicament a mantenir la festa major de Sarrià.

La comissió de festes del Roser es reuneix quinzenalment i, a partir del mes de maig, es troba cada setmana. Un cop arriba la Festa Major, els horaris s'organitzen de tal manera que tots els membres de l'organització poden tenir descansos. A més, els nous voluntaris en tot moment estan tutelats pels més veterans, que fa anys que hi són al capdavant. ■

Teresa Cunillé rep la Medalla Centenària de la Generalitat: “He fet coses molt maques”

EL JARDÍ

L'actriu Teresa Cunillé va rebre, el 18 de febrer, la Medalla Centenària de la Generalitat de Catalunya, en reconeixement de la seva vida i trajectòria professional. El Palau Marc, la seu del Departament de Cultura, va acollir una cerimònia festiva,

on es van reunir amics i familiars de l'entorn creatiu de l'actriu.

En declaracions als mitjans de comunicació, Cunillé va assegurar que la professió li havia donat molts records “preciosos”. “Jo des que tenia 14 anys que vaig començar amb el meu pare, la meua vida sempre ha sigut el teatre. He fet coses molt maques en teatre, molt”, va recordar Cunillé. A banda, la consellera de Cultura, Sònia Hernández, va agrair l'aportació de l'actriu a l'entramat cultural català. “Teresa Cunillé forma part d'aquesta generació que es van obrir pas en diversos àmbits de la nostra vida quotidiana i van contribuir a normalitzar la presència i la participació de la dona en tots i cadascun dels espais”, va concloure. ■

Els valsos Boston de Clifton Worsley

JESÚS MESTRE

Darrere del malnom de Clifton Worsley s'amaga un personatge ben interessant que enguany fa el centenari de la seva mort. És Pere Astort, un compositor i propietari d'una botiga d'instruments musicals a la Barcelona de les primeres dècades del segle xx. El musicòleg Joan Montón va conduir i comentar un concert molt amè i de qualitat interpretativa, amb la presència de la soprano Mireia Tarragó i del pianista Xavier Garcia Cardona, a l'Acadèmia Barcelona Concertante, a les Tres Torres, el 8 de febrer.

El concert va repassar obres d'Astort com *Tres cançons catalanes*, de 1895, encara amb influència de la Renaixença, però especialment es va centrar en el repertori de consum i entreteniment amb peces com els Boston vals, fox-trots o ragtime, compostos durant les dècades de 1910 i 1920 que, signades per Clifton Worsley, van tenir un gran èxit tant a Barcelona com a París i altres ciutats europees. A Pere Astort, com a empresari amb botiga oberta al Passeig de Gràcia, El Arte Musical, li arribaven i venia partitures procedents d'arreu del món, que li permetien estar al dia de les modes musicals. Se l'ha de considerar un dels introductors d'aquests temes nord-americans i un dels pioners del jazz a Barcelona, que va tenir un gran èxit en el Paral·lel barceloní de l'època, un espai de lleure reconegut a tot Europa. Aquests valsos o ragtime van aconseguir grans tiratges i van ser interpretats per les millors orquestres del món.

El concert concebut per Montón ha ajudat a recuperar de l'oblit un compositor que després de la seva mort es va anar difuminant, tot i que la seva obra va durar molt més. Ens recorda aquesta dinàmica Barcelona de principis del segle xx, que tenia en el Paral·lel un centre internacional de l'entreteniment. ■

Re-Escriure la història, l'exposició d'Eulàlia Llopart al Pere Pruna que dona protagonisme al procés creatiu

NATALIA AVELLAN

Al llarg dels segles, la musa ha estat retratada com una presència silent al taller dels artistes. De la mateixa manera que els esborranyos, els motlles i els esbossos, que el seu lloc mai ha estat les sales dels museus. En canvi, aquest cop, el procés

creatiu pren el protagonisme a *Re-Escriure la història*, l'exposició de l'artista Eulàlia Llopart, que es va estrenar el 13 de febrer i es podrà veure fins al 15 de març al Centre Cívic Pere Pruna.

"Històricament, sempre ha estat l'estampa el que s'ha exposat. Jo, des de

@Silvia Molina

@Silvia Molina

fa uns anys, em vaig començar a interessar en les matrius com a peça definitiva", explica a El Jardí l'artista, que celebra la possibilitat d'error com una oportunitat d'evolució artística. L'exposició mostrarà una quinzena de "xilo-matrius", terme que s'ha inventat Llopart per anomenar la tècnica que hi ha darrere d'aquest tipus de gravat fet sobre

fusta. Totes elles comparteixen el mateix format i un fil conductor comú, el color vermell com a representació de binomis contradictoris, com la violència i la passió. Llopart busca generar un impacte en els veïns que passegin pel Pere Pruna i convidar a debatre al voltant de qüestions com l'ecofeminisme, el relat històric i el valor del fracàs. ■

Sabies que pots vendre casa teva i continuar-hi vivint tota la vida?

Descobreix el secret d'una jubilació més tranquil·la.

La venda de la nua propietat amb usdefruit vitalici és una pràctica molt estesa a França i Bèlgica, que està guanyant popularitat a tot Europa. Aquesta fórmula et permet vendre el teu habitatge i continuar vivint-hi per sempre, oferint-te liquiditat immediata i una jubilació més estable i segura.

Com funciona?

En vendre la nua propietat, el comprador esdevé propietari de l'habitatge, però el venedor conserva el dret d'usdefruit, podent continuar vivint-hi sense pagar lloguer. A canvi, rep un capital que pot destinar a reformes, ajudar la família o simplement viure amb més comoditat.

Vols saber quants diners podries obtenir pel teu habitatge?

L'import dependrà de factors com el preu de mercat de l'immoble, la teva edat i el format de pagament.

credit: @irratimartinez

Avantatges principals

- Liquiditat immediata
- Continues vivint a casa teva
- Menys despeses
- Flexibilitat de cobrament
- Possibilitat de llogar l'habitatge

Contacta'ns per trobar la millor solució adaptada al teu perfil.

registre d'agents immobiliaris de Catalunya

api

esade

Tel. +34 699 216 748

La teva immobiliària de confiança

20+ ANYS D'EXPERIÈNCIA

Assessors immobiliaris especialitzats en la compra-venda, inversió, lloguer i administració d'habitatges.

- Valoracions a mida
- Assessorament legal i fiscal
- Arquitectes especialitzats
- Renders, Home Staging i Reformes

hola@comfihomes.es

C/ Provença 325

Tel. +34 699 216 748

La Casa Orlandai celebra el seu 18è aniversari amb una programació plena d'activitats

EL JARDÍ

La Casa Orlandai, espai cultural i comunitari de referència a Sarrià, celebra el seu 18è aniversari amb una setmana d'activitats obertes a tot el veïnat!

Des de la seva transformació en centre cultural l'any 2007, la Casa ha esdevingut un punt de trobada clau per a la vida associativa i cultural del barri. Ocupa un edifici singular que ha tingut múltiples usos al llarg de la seva història: des d'una residència privada a l'inici, l'Escola Talitha, una proposta educativa per a nenes en l'època franquista. Posteriorment, aquest projecte pedagògic va donar pas a l'Escola Orlandai — que enguany celebra el seu 50è aniversari! — abans de convertir-se en un centre cultural gràcies a la mobilització veïnal que van liderar els Amics i Amigues de la Casa Orlandai des del 2002.

L'equipament forma part de la Xarxa de Centres Cívics de Barcelona i està gestionat per l'Associació Cultural Casa Orlandai (ACCO), una entitat sense ànim de lucre que promou activitats culturals, educatives i socials amb la implicació activa del veïnat. Formen part de l'entitat 250 socis individuals i una trentena d'entitats. Amb una programació diversa i inclusiva, la Casa ha esdevingut un centre neuràlgic per a la dinamització sociocultural de Sarrià, impulsant projectes de memòria històrica, sostenibilitat i cultura popular, i nombroses iniciatives col·lectives, fomentant la creació cultural i el compromís social, i s'ha consolidat com a un referent en la gestió cívica d'equipaments públics.

Des de l'inici, la programació ha estat estructurada en cicles, conduïts i dinamitzats per veïnes i entitats, que han

estat actius durant molt anys com els Cafès Científics o els Cafès Literaris, Les Veus de La República, L'Òpera entre Bambolines, L'Imperdible del Divendres, les Matinals Infantils o el Cicle de Nadons, entre d'altres. Sempre hi han estat presents l'art i la cultura com a motor de transformació social, fomentant una mirada crítica.

Són diversos els projectes dinamitzats, impulsats o acompanyats des de l'entitat com l'Espai Gardenyes, Defensem Can Raventós, l'Impuls de l'Economia Social i Solidària, el Taller d'Història de Sarrià, el Banc del Temps de Sarrià-Sant Gervasi, o la Festa de la Primavera, entre d'altres. Actualment, també forma part del comitè activador de la Comunalitat Urbana La Drecera de Sarrià-Vallvidrera.

L'aniversari de la Casa és el dia més esperat de l'any, ple de retrobades boniques amb totes les persones que heu fet possible i heu crescut amb aquest projecte.

«Una celebració amb activitats per a tots els públics»

Per commemorar aquest aniversari, la Casa Orlandai ha organitzat una programació especial la setmana del 5 d'abril, amb activitats pensades per a tots els públics. L'Associació Cultural Casa Orlandai convida el veïnat a participar i gaudir d'aquesta celebració dels 18 anys de gestió comunitària.

Programació de la celebració:

Dimecres 2 d'abril

• *Laku Media*: Un xou de comèdia en

català.

Dijous 3 d'abril

• *Aires Poètics celebra l'aniversari: Tobetta*, espectacle de poesia i electrònica.

Dissabte 5 d'abril

• 11 - 14 h: Activitats infantils amb *Tre-pitgem fusta*.

13 h: Clàssic vermut amb *Jazz Class Jam*.

14:30 h: Paella associativa oberta a tothom.

16:30 h: *Quinto* de sobretaula.

19 h: Espectacle sorpresa ple de diversió.

21 h: Concert amb *Golden Beat*.

23 h: PD amb *Cara B*.

Amb aquesta programació, la Casa Orlandai reafirma el seu compromís amb la comunitat i convida tothom a participar en una celebració que simbolitza anys de cultura, convivència i acció col·lectiva al barri de Sarrià. Us hi esperem!

Més informació: casaorlandai.cat

fes créixer el diari
El Jardí

Subscriu-te al diari dels barris de Sarrià, Sant Gervasi i Vallvidrera

HOGESER
Serveis de neteja

NETEJA DE PRIMAVERA

C/ Pedró de la Creu 36, local - info@hogeser.es Barcelona 08034 628171086

Dia Internacional de les Dones

Sobreviure juntes: comunitat o barbàrie

JENN DÍAZ

El feminisme, com tot, té biaixos. Quan als anys setanta el feminisme va sortir dels espais tancats i va començar a escampar-se per l'esfera pública, la veu més forta sempre tenia el mateix aspecte. Les feministes que van ser escoltades per primer cop eren blanques, burgeses, amb un nivell de formació per sobre de la mitjana, presumptament heterossexuals. Parlaven, com Betty Friedan, dels problemes que tenien elles com a dones blanques, burgeses, amb formació i heterossexuals. És a dir, de la desigualtat entre homes i dones, de no poder accedir a certs espais de poder, de quedar-se a casa fent les tasques, de no tenir independència econòmica. Al mateix temps, hi havia milers de dones que no es podien permetre el luxe de preocupar-se de tot això, que sentien que el feminisme no venia a solucionar res en les seves vides. Sense menystenir els problemes de les feministes burgeses, les dels marges van voler fer una esmena al feminisme majoritari de l'època.

Un dels grups que va prendre més força, en contraposició al feminisme burgès, van ser les dones negres. En la seva majoria, també pobres. bell hooks va ser una de les crítiques més reconegudes, fins al dia d'avui. Aquests dies, rellegint *Del marge al centre*, prenc nota d'un aspecte que em sembla essencial: la seva crítica a la concepció de la comunitat. bell hooks assenyalava com moltes dones blanques de classe mitjana i alta van abraçar el feminisme com un espai de germanor. Veien en el feminisme una comunitat. Les dones negres, proletàries i del sud global, però, ja habitaven tradicions col·lectives de suport mutu i resistència. Les dels marges ja feia estona que havien entès el poder i la importància

de la comunitat. Mentre les Friedans se sentien aïllades a casa en la mística de la feminitat, les marginades ja tenien una comunitat que les sostenia. Plena d'entrebancs, misèria i violència... però comunitat. Per això el feminisme negre és inspirador, i per això el feminisme del segle XXI beu de les teories interseccionals d'aleshores.

El feminisme, en la seva arrel més radical, no és només una lluita per la igualtat de drets entre homes i dones, sinó un desafiament frontal a l'individualisme burgès i urbà que ens ha aïllat i ens ha fet vulnerables davant del capitalisme i el patriarcat. Moltes hem trobat en el feminisme una resposta, també, a com volem vincular-nos: amb les nostres veïnes, les nostres amigues, la gent amb qui ens creuem pel barri, amb qui comprem al mercat o compartim autobús. El feminisme és també una proposta per sobreviure juntes. És normal que les burgeses estiguessin contentes, aleshores, de trobar una tribu al voltant del feminisme. I és normal que les que ja tenien la seva pròpia volguessin el feminisme per radicalitzar la intervenció política de les seves vides. Per al 8M i el feminisme del 2025, però, ho necessitem tot.

Durant dècades, en les prioritats del feminisme hegemònic hi havia l'emancipació des d'un punt de vista d'independència econòmica i personal, reduint la llibertat a tenir una feina ben remunerada, un habitatge propi i una vida autònoma. Totes aquestes fites, que van ser importants en el moment en què les dones no tenien dret a tenir drets, eren reivindicacions més que legítimes. Ara, però, i la pandèmia en va ser una petita mostra del que pot venir en el futur — crisi climàtica, macabres a les institucions, populisme com a resposta a tot—,

LLIURES!

@maria.robres

La Drecera
COMUNITAT SARRIÀ I VALLVIDRERAe/s economia
socialGeneralitat de Catalunya
Departament d'Empresa
i Treball

no ens podem quedar en aquesta pantalla. La llibertat no és una fita individual: no et salvaràs tu sola sense la teva veïna.

Aquestes línies, amb l'excusa que ens brinda el 8M cada any, és una crida. A que t'associis. A que participis de les iniciatives del teu barri. A que no et miris les concentracions contra l'especulació de l'habitatge des de casa teva. A sortir per

drets que per a tu, potser, són ja una realitat. És una crida a que defensis la comunitat com a resposta revolucionària. No amb la nostàlgia dels que volen que les dones tornem a la llar, sinó d'aquelles que van teixir des de la llar una supervivència comunitària. És una crida a que t'alcis i ho facis com en els jocs infantils: per tu i les teves companyes. ■

Agenda

LA DRECERA ET CONVIDA:

LA VAGA DE LLOGUERS A BARCELONA EL 1931

7 de març, 18:30h.

Biblioteca Collserolla-Josep Miracle, Vallvidrera.

Xerrada a càrrec de Manel Aisa i José Luis Oyón.

3A CAMINADA DEL DIA DE LA DONA

9 de març.

9h sortida des del carrer Hort de la Vila, 46, i 9:30h sortida Plaça Pep Ventura (Parada del Funicular Vallvidrera Superior).

Activitat gratuïta. Cal inscripció prèvia.

FESTA DE LA PRIMAVERA

15 de març, 10h.

Espai Gardenyes

Tallers, contacontes, concert de "La Mare del Tano", i vermut.

ECODIUMENGES. LA BASSA DE L'ORENETA TORNA A LA VIDA

23 de març, 10h.

A càrrec d'Eduardo Saiz, biòleg
Punt de trobada: Parc Castell de l'Oreneta (aparcament escoles Tàber).

La Drecera

COMUNITAT SARRIÀ I VALLVIDRERA

Web: ladrecera-sv.cat Mail: ladrecera@ladrecera-sv.cat

Telèfon: 633 045 322

Atenció al públic:

Casa Orlandai: els dimarts de 16 a 20h i els dijous de 10 a 14h

Mercat de Vallvidrera: els dilluns i els dijous de 10 a 13h

✉ @LaDreceraSv 📷 @ladrecerasv

Promou i finança:

e/s
economia
socialGeneralitat de Catalunya
Departament d'Empresa
i Treball

Amb la col·laboració:

Ajuntament de
Barcelona

EL RELAT

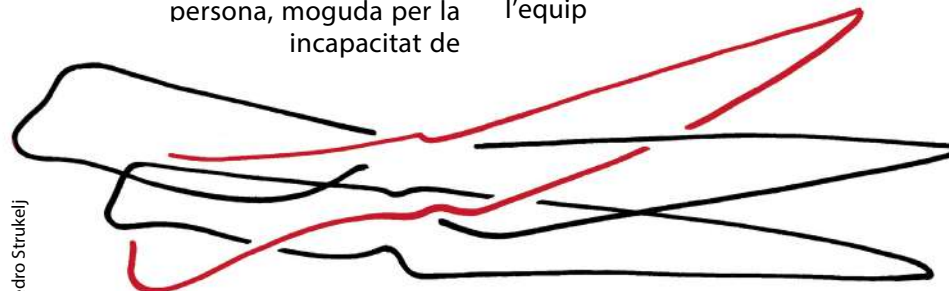
En caiguda lliure

ELSA COROMINAS

Recordo molt bé aquell dia. Sortint de la reunió setmanal d'equip vam anar a fer un cafè al bar de sempre i em vaig inventar la història que va suposar un abans i un després. Els vaig explicar que creia que ens havien canviat el cap per una altra persona, que no era ell. Primer es pensaven que feia broma però em van veure insistent i donant detalls que confirmaven la meva estrafolària tesi i van anar convencent-se.

L'havia vist dirigint-se a la seva secretària de manera brusca i agressiva uns dies abans. Estava aterrida. Era de nit i ells no em van veure però vaig presenciar l'escena des del meu despatx amb el llum apagat; havia tornat a pujar en adonar-me que m'havia deixat el mòbil, llavors vaig veure com ell l'abraçava desprevingudament per darrere i la forçava a besar-lo. No vaig tenir forces ni per sortir a defensar-la ni per quedar-me a veure què més passava, vaig fugir i en arribar al carrer la por i la culpa se'm van enganxar com una capa de cola i crec que encara avui no me l'he acabada de treure de sobre. La secretària no va tornar a aparèixer, primer va estar uns dies de baixa, ens van

dir, i després se suposava que havia trobat una nova feina. I a l'oficina el ritme frenètic de feina seguia i jo no sabia com expressar el terror que em produïa haver vist aquell home com un monstre i la por atroç que sentia en pensar que altres dones de l'equip estàvem en perill. Va ser llavors quan, després de nits de mal dormir i de malsons i neguits, aquell dia em vaig inventar la història, que ell era una altra persona, moguda per la incapacitat de

© Pedro Strukelj

saber com abordar la situació. Va sorgir no sé ni com, era la meua manera d'advertir l'equip que hi havia un motiu d'alerta, se'm va ocórrer de manera espontània dir que no el reconeixia, que des de la seu central de l'empresa havien enviat un altre individu per substituir-lo. I ja no vaig poder abandonar

la història, que va créixer i va ser assumida per bona part de l'equip, set de deu n'estaven convençuts, i donaven arguments que reafirmaven el meu convenciment.

Vaig entrar llavors en una mena de cursa per fer creure que aquell home havia estat substituït per una altra persona, mirant de convèncer caps d'altres departaments, companys d'altres seccions quan coincidíem en ascensors o passadissos, segurament en un deliri per voler que em donessin la raó, que certifiqessin la meua història, però en general fora de l'equip

ningú no em creia. Atribuïen els canvis que jo enumerava al seu caràcter, a la crisi global que tenia les borses en alerta, al canvi climàtic que afectava indirectament el creixement del negoci. Deien que ja se li passaria, que tingués paciència, que els cicles empresarials eren transitoris, i em miraven cada

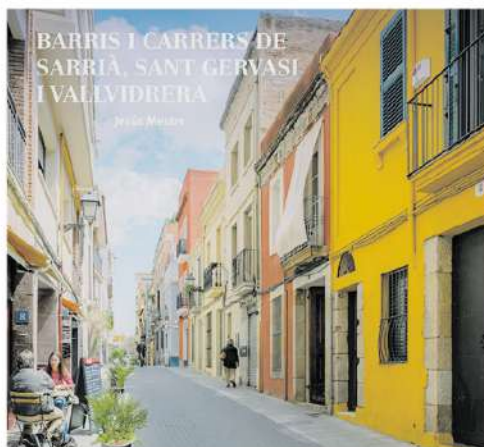
vegada amb major desconfiança, com si fos jo la que tenia el problema. El meu psicòleg va ser el primer a confrontar-me, deia que jo tenia "un problema d'acceptació" i feia creure al meu marit que el meu desvari era una depressió i que veia monstres inexistents.

Em va començar a tractar com a una malalta mental. "Tranquil·la, calma't" em deia cada vegada que reprenia el tema. Va ser en aquesta època que vaig començar a somiar que el meu veritable cap, el que jo coneixia abans de presenciar l'agressió, estava en un pou, a molta profunditat, cridant i arrossegant-se, tractant d'aconseguir la llum. Em despertava odiant la persona que havia ocupat el seu cos i això feia que s'instal·lés a la feina un ambient hostil i violent. Era insuportable, irrespirable! Un dia a l'hora de dinar vaig voler arrencar-li amb un ganivet l'esperit dolent que portava dins, però ho no vaig encertar, es va escapar i alhora que ell fugia va començar la meua decadència vital. Van pensar que l'havia volgut matar, quan jo solament pretenia alliberar la bestiola que l'habitava, alliberar-nos. Vaig ser repudiada i menyspreada per tots i em van tancar en aquest psiquiàtric del qual ja sé que no sortiré mai. En realitat, vaig embogir en entrar, quan em vaig adonar que aquest lloc era el pou del qual jo no aconseguiria escapar. ■

Barris i carrers de Sarrià, Sant Gervasi i Vallvidrera

Història i urbanisme dels barris de Sarrià, Sant Gervasi i Vallvidrera de la mà de Jesús Mestre. El llibre, que edita EL JARDÍ Premsa Local SCCL i forma part de la col·lecció iniciada amb *Explora els jardins i viu els arbres*, i continuada per *Arquitectura de Sant Gervasi, Sarrià i Vallvidrera*, el podeu trobar a les llibreries, papereries i quioscs.

PVP: 25 € | 176 pàgines | format: 24 x 22 cm | 300 fotografies inèdites

On podeu trobar el llibre

LA BONANOVA: **PICTUM Mandri**, c/ Mandri, 42 | **PICTUM**, Passeig de Sant Gervasi, 40, **Llibreria OASI de lletres**, c/ Muntaner 511 | **EL PUTXET I EL FARRÓ**: **Llibreria Albatros**, av. República Argentina, 45 | **Llibreria Casa Ramos**, plaça Lesseps, 31 | **GALVANY**: **Quiosc Blau**, Plaça Molina | **Casa Usher**, c/ Santaló, 79 | **Libreria Pleyade**, Johann Sebastian Bach, 10 | **SARRIÀ**: **Quiosc Cristina Conde**, c/ Capità Arenas, 40 (cantonada passeig Manuel Girona) | **Numa**, c/ Santa Amèlia, 31 | **PICTUM Sarrià**, Major de Sarrià, 6 | **Papereria Spot**, Major de Sarrià, 24 | **A Peu de Pàgina**, Major de Sarrià, 50 | **Llibreria de la Plaça**, passeig de la Reina Elisenda, 2 | **Paper Groc**, c/ Sagrat Cor, 17 | **BARCELONA**: **La Capell**, plaça de la Catedral.

Nova col·lecció!

El Jardí
NARRATIVA

Mò Bertran

Compte amb el que desitges

El desig mou els personatges dels relats de Mò Bertran, amb un llenguatge concís. Estan vius, molt vius, avancen amb ritme per carrers i places i la majoria havien passejat pel diari *El Jardí*, amb preguntes sense resposta, silencis que ho diuen tot i malentesos que ho compliquen. Hi ha tensió, mala llet, humor, intimitat desarmant, punts de gir inesperat i molta veritat.

PVP: 18 € | 200 pàgines | Format: 14 x 21 cm

On podeu trobar el llibre

LA BONANOVA: **Llibreria OASI de lletres** c. Muntaner, 511
EL PUTXET I EL FARRÓ: **Llibreria Albatros** Av. República Argentina, 45
GALVANY: **Casa Usher** c. Santaló, 79 **Pleyade** c. Johann Sebastian Bach, 10
SARRIÀ: **Numa** c. Santa Amèlia, 31 **A Peu de Pàgina** c. Major de Sarrià, 50
Llibreria de la Plaça Passeig de la Reina Elisenda, 2

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

L'àvia Harris i l'àvia Victorie

Aprofitant que el 8 de març és el Dia Internacional de la Dona Treballadora, hem volgut dedicar la ressenya d'aquest mes a dues novel·les de dues dones que reivindiquen les figures de les àvies.

L'autora de les Antilles, Maryse Condé, narra a *Victoire. La madre de mi madre* -publicat per editorial Impedimenta, amb traducció de Martha Asunción Alonso- la fascinant vida de la seva àvia materna, una dona que es va convertir en una llegenda a l'illa de Guadalupe pel seu extraordinari talent per la cuina. Entre l'autobiografia, els mites i la imaginació, Condé fa un homenatge a la seva àvia, a les dones que s'han ocupat de feines considerades humils amb amor i orgull i a la mescla de cultures que existeix a la seva illa natal.

Dins de la seva tasca de recuperació de l'autora nord-americana Willa Cather, l'editorial artesana Cal Carré acaba de publicar el relat *L'àvia Harris*, en traducció d'Esther Tallada. A través d'ella veurem el naixement d'un país, els Estats Units, i una generació de dones, les pioneres, que van lluitar tota la seva vida per trobar un lloc al món que poguessin anomenar llar, perquè les seves filles primer, i les netes després, aconseguissin accedir a una vida millor que les seves, obrir camins a les dones que les segueixen.

En ambdós casos, dues cartes d'amor que reten homenatge a les àvies, que ens han ajudat a ser qui som. ■

Llibreria Casa Usher, al c/ Santaló entre Calaf i Rector Ubach, molt a prop del mercat.

NOMENCLÀTOR

Carrer de la Ciutat de Balaguer

JESÚS MESTRE

El carrer de la Ciutat de Balaguer comença a la ronda del General Mitre i arriba fins al carrer de Bigai. Antigament es coneixia com a carrer de Babilònia. La urbanització del carrer estava dins dels terrenys de la finca de Can Mandri, que a finals del segle XIX eren propietat de Josep Garriga. La part alta del carrer coincidia amb la riera de Mandri, cosa que va retardar la urbanització fins entrat el segle XX. Cap al 1930, quan el carrer es coneixia com a Babilònia, ja estava urbanitzat fins al carrer del Bisbe Sivilla, i s'hi construïen cases de poble, semblants a les del carrer del Camp, però també algunes torres entre els carrers d'Arimon i Sant Màrius. La urbanització del carrer es completà a la Postguerra, coincidint amb el canvi de nom del carrer, el 1948, a petició de l'Ajuntament de Balaguer.

Al carrer de Babilònia, número 2, cantonada amb Illes i Vidal, hi havia la Sociedad Coral Lira Casolense, un dels locals socials i de festes més populars de Sant Gervasi on es feia teatre,

concerts, balls i altres activitats. També era un punt de referència en les festes majors de l'època. Va desaparèixer amb la Guerra Civil. En aquest carrer hi va néixer i viure durant molts anys la pianista Maria Canals (1914-2010), fundadora del Concurs Internacional d'Execució Musical Maria Canals de Barcelona, el 1954. També hi ha una de les seus de l'Escola Superior de Disseny i Art Llotja, a la cantonada amb el carrer Sant Màrius. ■

L'hort del senyor Laplana, entre el carrer Ciutat de Balaguer, al fons, i el carrer Mandri, els anys cinquanta, on encara hi havia camps i horts. Autor desconegut, foto cedida per Teresa Laplana Balaguer.

50 anys fent un barri millor

Som l'entitat que representa els veïns i veïnes del barri. Treballem per donar resposta a les necessitats socials, fomentar activitats lúdiques, impulsar millores a l'espai urbà, integrar els diferents organismes de la zona i defensar els nostres interessos davant l'Ajuntament.

Ens trobareu els dimarts i dijous, de 18 a 20 hores al 2n pis del centre cívic, per telèfon (93 344 813) o per correu electrònic (avsantgervasi@gmail.com).

**Ara podem fer un barri millor!
Fes-te soci per 30 €/any.**

ASSOCIACIÓ VEÏNAL
SANT GERVASI -
LA BONANOVA

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Barcelona

VEÏNS DEL SARRIÀ DESAPAREGUT

L'escultor, la model i el fotògraf

L'escultor Martí Llauradó en el procés de modelar el bust de Maria Rosa Godes. Autor: Emili Godes. Col·lecció familiar Godes.

CARLES ROMANÍ

La fotografia que dona peu a aquest article, més que no l'acompanya, forma part d'una sèrie de mitja dotzena d'imatges captivadores que ens endinsen en l'atmosfera d'una escena que no sempre ens és donat contemplar: el temps que sembla aturar-se durant el procés creatiu, la immobilitat de la model, les mans de l'escultor treballant el fang, en un taller que imaginem en silenci... Una escena plàcida

—només hi intuïm tensió en la concentració de l'artista— que podem fixar en una data i un lloc ben concrets: el 30 de març de 1948, a la casa taller que l'escultor d'arrels noucentistes Martí Llauradó Mariscot (Barcelona, 1903-1957) es va fer construir el 1944 a la cruïlla dels carrers Vergós i Escoles Pies. Llauradó, que compta amb diverses obres dipositades al MNAC, va ser membre del Grup

d'Artistes Independents i professor a l'Institut Escola, i va obtenir al llarg de la seva carrera moltes distincions —com la primera medalla en l'Exposició Nacional de Belles Arts de Madrid de 1934—, a més del reconeixement públic pòstum que representa donar nom a una placeta a les Tres Torres, a prop d'on va viure els últims anys de la seva vida.

En el “mediterranisme” de Llauradó hi van influir els seus mestres, especialment Joan Rebull, l'autor de la cèlebre *Maria Rosa* (1935), el bust en pedra policromada d'una nena pentinada amb trenes... i és Maria Rosa el nom de l'adolescent pentinada amb una trena diadema que, tretze anys després, amb aparença relaxada i serena, deixa treballar l'escultor. Es tracta de Maria Rosa Godes (Barcelona, 1933-2024), que aleshores té quinze anys, nascuda al carrer Bertran i veïna de Sant Gervasi de tota la vida, i que al cap dels anys es convertirà en “una dona vital i alegre i una excel·lent escriptora de relats” (vegeu *El Jardí de Sant Gervasi i Sarrià* del juny de 2024). Amb formació musical i pictòrica, la vocació primerenca per l'escriptura es va consolidar en les obres publicades en la maduresa (*Contrapunts*,

de 1993, és el primer llibre de contes), com també en les ocasionals col·laboracions en aquest mateix diari.

Però qui hi ha darrere la càmera? A qui ha obert la porta l'escultor perquè ens reveli la intimitat del procés creatiu?, qui és aquest fotògraf que tampoc sembla desbarbar la jove model?... Doncs és el pare de la Maria Rosa, el reconegut fotògraf Emili Godes Hurtado (Barcelona, 1895-1970), representant del moviment artístic Nova Objectivitat, sorgit en el període comprès entre les dues guerres europees. Va dedicar-se a la fotografia artística, a la industrial i científica, i a partir dels anys vint va treballar en el cinema: en foto fixa per a diversos rodatges, o com a documentalista, cas de la pel·lícula documental sobre l'Exposició Internacional de Barcelona. Institucions com el MNAC, el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía o l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya disposen d'obra seva.

Aquell dia, doncs, van coincidir al taller —un gran estudi en un habitatge petit— tres persones de sensibilitats artístiques ben diferents, totes elles igualment imprescindibles per a compondre unes imatges elegants, d'una bellesa innegable. ■

2 PARCS RESIDENCIALS – 2 LLOCS PRIVILEGIATS A SAILLAGOUSE I A ERR (COMPLEXE NOU)

per a les vacances de tot l'any a la Cerdanya

LLOGUER i VENDA

TARIFES 2024-2025. 2 Establiments: "LE VEDRIGNANS"**** a Saillagouse i "EL PASTURAL"**** a Err (Preus sense despesa d'electricitat)

ALTA

MITJA

BAIXA

Tarifes vàlides del 23/11/2024 al 22/11/2025	28-12-2024 / 04-01-2025 15-02-2025 / 01-03-2025 12-07-2025 / 23-08-2025	23-11-2024 / 28-12-2024 04-01-2025 / 15-02-2025 01-03-2025 / 26-04-2025 14-06-2025 / 12-07-2025 23-08-2025 / 06-09-2025	26-04-2025 / 14-06-2025 06-09-2025 / 22-11-2025
Vacances escolars només per setmanes			
Per menys dies, consultar	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim	Preu per nit 2 nits mínim
Temporada baixa: -10% per 3 setmanes	WE	Excepte WE	WE
Genêt: 2 ad. + 1 nen*	Saillagouse: 610€	140€	95€
Lupin: 2 ad. + 2 nens*	Saillagouse: 730€	145€	110€
Jasmin: 2 ad. + 3 nens*	Err: 770€	160€	120€
Lupin Special: 4 ad. + 2 n**	Saillagouse: 865€	185€	130€
Angélique: 4 ad. + 3 nens**	Err: 975€	210€	155€
Gentiane: 6 ad. + 2 nens**	Saillagouse/Err: 1.020€	225€	160€
Edelweiss: 8 ad.**	Saillagouse/Err: 1.090€	240€	180€

APARCAMENT: al xalet per 1 o 2 cotxes

PAGAMENT: Targeta de crèdit o efectiu

Fiança de 200 € per targeta de crèdit

SUPLEMENTS: Electricitat 0,28 €/kwh

ANIMALS: 5 €/nit vacunats

Acceptats: 1 gos gros o 2 de petits

Taxa turística: + de 18 anys: 0,65 €/dia (2024)

SERVEIS: Neteja 50* / 60** €

WIFI GRATIS

Fitxa rentadora o secadora: 5 €

Lloguer llençols/llit: 10 €

Lloguer tovallola: 5 €

SNACK al Vedrignans, Restaurant a 300 m

COMPLEXE NOU A ERR

A 2 km de Saillagouse al peu del Puigmal "EL PASTURAL"

• Parcel·les individuals de 270 a 300m2

• Venda de xalets de fusta (3/4 habitacions, 2 banys, terrassa i 2 places de pàrquing)

• Preu dels xalets

Totalment equipats claus en mà:
95.000€ - 110.000€ - 150.000€ - 175.000€
(IVA inclòs sense despeses de notari)

PARC RESIDENTIEL "LE VEDRIGNANS" – 9 Chemin de Védignans – 66800 SAILLAGOUSE
PARC RESIDENTIEL "EL PASTURAL" – 32 Route du Puigmal – 66800 ERR
Tél: 00.33(0)4.68.04.04.79 – Fax: 00.33(0)4.68.04.06.89 / Email: contact@levedrignans.com
www.facebook.com/location.Vacances.Vedrignans/ / www.levedrignans.com

Estem situats al centre de la Cerdanya francesa i del Parc Natural Regional dels Pirineus Catalans. A prop de Puigcerdà, Llivia, FontRomeu, Puigmal, Eyna, Les Angles, Porte, La Molina i Masella. Un refugi privilegiat per passar-hi les vacances de tot l'any. La tranquil·litat i un paisatge autèntic encomanen el respecte per l'entorn. A l'estiu es poden fer magnífiques passejades per la Vall del Segre i del Puigmal, a prop de la Vall d'aigua calenta de Llo i molt a prop del Parc Aquàtic d'Err, també Centre de nombroses activitats esportives i culturals per als més actius. S'hi poden llogar xalets confortables i equipats per 4, 6 i 8 persones ja sigui per una estada de cap de setmana o per a setmanes senceres. Hi ha parcel·les individuals de 250m2 en uns 300m2300m2 amb pàrquing individual per a 2 cotxes, sala de jocs i jocs per a nens. La qualitat en el servei, la seguretat, la responsabilitat i el respecte per l'entorn són els nostres principis bàsics. El Sr. i la Sra. Pouget juntament amb tot el seu personal us hi garanteixen una estada excel·lent.

BAMBA: Quan la solidaritat i l'esport transformen vides

L'ONG vinculada al CP Sarrià ofereix educació, alimentació i la possibilitat de practicar esport a infants de Kènia

CARLOS TICÓ

En un racó de Kènia, cent nens tenen l'oportunitat de créixer amb més oportunitats gràcies a BAMBA, l'ONG fundada per la mallorquina Rocío Oliver. El projecte va néixer fa 15 anys quan, en un viatge que no pretenia ser de voluntariat, la Rocío va descobrir una petita iniciativa gestionada per una parella local, però amb pocs recursos. "Aquest projecte ja estava muntat, però amb un altre nom, i no estava gaire ben gestionat, perquè no tenien recursos i només ho portava una parella de nadius, amb els quals em porto molt bé encara", explica a El Jardí.

En veure la situació, va decidir quedar-s'hi i ajudar, creant una estructura que permetés donacions mensuals. "Vaig voler contribuir muntant una associació per poder fer donacions mensuals", afegeix. Així va néixer BAMBA, un nom que fusiona dues cultures: la paraula evoca el primer material que va enviar als infants (sabates), i alhora prové del suahili "kubamba", que significa *fer bonic*.

Els anys han passat, però l'energia i la implicació de la Rocío no han minvat. "Fa 15 anys vaig muntar aquest projecte i ara encara hi vaig sovint", diu amb emoció. L'ONG proporciona àpats i escolarització a cent nens que, per normativa governamental, no poden dormir al centre. "Per culpa de l'alta corrupció que hi ha a Kènia, el govern fa un parell d'anys va imposar una llei que deia que els nens no podien dormir a les fundacions no públiques. Aleshores, només van a passar-hi el dia", explica Francesc Salinas, parella

de la Rocío i exjugador del CP Sarrià.

Però BAMBA no només ofereix educació i menjar, sinó que també obre portes cap al futur. Un dels primers nens que van acollir ha aconseguit una carrera d'informàtica i treballa a Saragossa. Un altre, que va passar per BAMBA, ha estat medallista olímpic a París, i un tercer es dedica a fabricar pròtesis per a persones que han perdut extremitats. "Intentem donar un futur bo a tots els nens, i quan creixen i han assolit aquestes fites de vida, ells també ajuden els altres nens a cercar un futur. Tots cooperen", diu la Rocío.

El paper de l'esport i la connexió amb el CP Sarrià

Després de la pandèmia, la Rocío va voler introduir l'esport a la fundació, i aquí el CP Sarrià va jugar un paper fonamental. "És important que els nens facin esport d'equip. A més de ser sa, és una cosa que els ajuda també a socialitzar", destaca la fundadora de BAMBA. Aquest vincle entre Sarrià i Kènia va créixer quan el Francesc va impulsar l'enviament de material esportiu del CP Sarrià cap a l'ONG. "Un dia, vam decidir fer una campanya amb el CP, on jo vaig jugar i on tinc un nebot que juga, i em van donar samarretes, velles i noves, que jo mateix vaig dur a la ONG; i ara hem fet un altre enviament de botes", explica ell.

Aquesta iniciativa ha permès que un equip de futbol kenia jugui amb la samarreta i les botes del CP Sarrià, un gest simbòlic però amb gran impacte. "Jo m'emocio quan veig els nens tan

contents de rebre roba i de poder anar a l'escola", confessa la Rocío. Tanmateix, per a ella és una cosa molt normal: "Per a mi no és cap sacrifici. Ajudar aquestes persones em surt de dins i no em costa gens". A més de la col·laboració del CP Sarrià, altres entitats, com l'Espanyol, hi han aportat material, encara que les botes de futbol han estat més difícils d'aconseguir. Per això, BAMBA continua recollint donacions d'equipament esportiu.

L'ONG ha tirat endavant gràcies a la solidaritat de moltes persones, i el suport de campanyes com "1 euro, 1 maó", que va permetre construir habitatges per als infants. "Sempre és costós començar un projecte d'aquesta mena. Van fer una campanya per a tots els que

hi volguessin contribuir: 1 euro, 1 maó. Això va funcionar bé i gràcies a aquestes donacions van poder construir cases", explica en Francesc.

Encara que ell no es considera una peça clau de BAMBA, la seva implicació ha estat decisiva per difondre el projecte i fer-lo créixer. "Jo realment no hi tinc cap tasca, però intento parlar molt d'aquest projecte, perquè admiro la Rocío i em sembla increïble que pugui fer tot el que fa des d'aquí", reconeix.

Amb accions com aquesta, BAMBA demostra que amb petits gestos es poden canviar vides. L'esport, l'educació i la solidaritat es donen la mà en una iniciativa que, des de Sarrià fins a Kènia, continua fent bonic el futur de molts infants. ■

Más de 15 años de experiencia

Estefania Manzo

CLASES PREMIUM DE PIANO Y VIOLÍN
Metodología dinámica, activa, innovadora y eficaz

CLASES A DOMICILIO, ONLINE o HÍBRIDAS

Niños y jóvenes de 4 a 18 años
Horarios para adultos disponibles

Preparación exámenes ABRSM y Trinity College

679293771 +447554854247
<https://estefaniamanzo.my.canva.site/>

Dita

A qui res li escau, posa-li blau

Es diu d'algu a qui mai cap peça de roba no li cau bé.

FEM L'EQUIPATGE PER ANAR DE COLÒNIES

La Berta anirà tres dies de colònies amb els companys de classe!

Mentre la Berta esmorza, els pares llegeixen la circular de l'escola, on posa tot el que cal portar. Com que els pares estan molt enfeinats, li diuen a la Berta que comenci a preparar tot el que hi ha a la llista, que a la tarda l'ajudaran a acabar de decidir.

Ajuda la Berta a triar què es posarà el primer dia i què portarà a la motxilla.

LLISTA DEL QUE CAL PORTAR

- ANORAC
- BOTES DE MUNTANYA
- VAMBES DE RECANVI

ROBA (A PART DE LA DEL PRIMER DIA):

- 2 SAMARRETES INTERIORS
- 2 CALCETES O CALÇOTETS
- 3 PARELLS DE MITJONS
- 2 PANTALONS LLARGS
- 2 JERSEIS

NECESSER AMB:

- PINTA
- RASPALLET DE DENTS
- PASTA DE DENTS
- TOVALLOLA PETITA
- PIJAMA
- SAC DE DORMIR I COIXINERA
- CANTIMPLORA
- LLANTERNA

TAMBÉ PODEU PORTAR UN JOC DE TAULA, UN LLIBRE, O UNA CÀMERA FOTOGRÀFICA

El dòmino de les paraules: peces de roba

Troba la síl·laba que falta a cada fitxa per fer una paraula.

CA		MIT		JER		JA		GOR
RET		SA		JA		LLES		
BAR	PA	MA	MIT	JÓ	RA	QUÉ	BRU	SEI

© Idea i il·lustració: Gràcia Farràs

Transformacions silencioses: l'evolució cap als mamífers

CRISTINA JUNYENT

Dins nostre duem la història evolutiva dels nostres ancestres. En l'anatomia, en la genètica i durant el desenvolupament. Des de l'aparició dels primers amfibis, ara fa uns 400 milions d'anys, fins a la dels primers mamífers, ara en fa 200, una sèrie de canvis ens han fet com som. No només en els ossos, també en la forma en què els nervis es distribueixen pel nostre cos.

Fa més de 150 anys, el científic britànic Richard Owen va veure la relació entre les extremitats dels quadrúpedes. L'aleta d'una balena, la pota d'una tortuga, l'ala d'un rat-penat o el braç humà poden semblar molt diferents; però el patró és el mateix: un os, dos ossos, molts ossos. Són diferents adaptacions a fer funcions diferents. Darwin va descobrir-ne la causa: un ancestre comú en un passat remot.

L'ancestre dels quadrúpedes va ser un peix que, en sortir de l'aigua, es va enfrontar a un nou medi, hostil, on la gravetat era superior i la disponibilitat d'oxigen, diferent. *Tiktaalik* és el nom donat a un fòssil trobat al nord del Canadà, amb brànquies i pulmons alhora; escates i aletes amb una mena de canell, de coll i de cintura. A les aletes s'hi troba el patró «un os, dos ossos, molts ossos». El coll els permetria de girar el cap per veure si l'assetjaven. I, fora de l'aigua, amb el

canell maniobraven millor.

D'un peix pulmonat i amb potes com aquest van evolucionar els amfibis —que tornen a l'aigua a pondre ous— i, més tard, els rèptils, que van trencar els lligaments amb l'aigua. Un dels primers reptes que van haver d'enfrontar va ser prevenir que els ous s'assequessin. Van trobar un nou model que proveeix els embrions d'un entorn aquós dins una membrana que envolta l'embrió, l'amni, i ho van envoltar d'una closca. El rovell proveïa la reserva. La innovació va permetre colonitzar la terra a serps, ocells, còrdils i tortugues, i, finalment, mamífers, amb una altra estratègia.

La nostra pell és un altre recurs rèptil per evitar la dessecació. A diferència de la dels amfibis, la pell dels rèptils té diferents capes de cèl·lules mortes que actuen de barrera protectora contra l'evaporació —visible quan una serp muda la pell—. Nosaltres mantenim capes de cèl·lules mortes per evitar la dessecació; però, a diferència de la dels rèptils, la nostra pell té glàndules olives que mantenen hidratada la capa exterior i la fan més suau al tacte.

Alguns rèptils van desenvolupar característiques de mamífer. Fa 250 milions d'anys els rèptils tenien les dents semblants a les actuals, amb les quals poden arrancar pedaços de carn i empassar-se'ls

sencers. Diferenciar les dents va ser clau perquè els mamífers reptilians esdevinguessin màquines de depredar. Als laterals de la boca es van allongar les canines, amb què superaven la carcassa exterior de la presa i n'esqueixaven carn. Les cuspides de les dents posteriors van facilitar la masticació, cosa que permetia tenir millors digestions i més energia. L'oclusió de les incisives ens permet menjar una poma.

Aquesta especialització va tenir un cost. Les serps tenen diversos jocs de dents que renoven al llarg de la seva vida. Nosaltres, només en tenim dos: la dentició de llet i l'adult. Tot i potser no ser la solució òptima, ens proporciona una mossegada precisa. Si contínuament anéssim renovant les dents, seria difícil fer-les encaixar en una bona oclusió. Això sí, les capes de dentina les fan més resistents.

La quarta gran extinció massiva, fa uns 200 milions d'anys, va afectar la major part dels mamífers reptilians. Els supervivents van haver de refugiar-se sota terra. Per moure's a les galeries en la foscor, les vibrisses, com a òrgans tàctils, van jugar un paper crucial. Fa 50 milions d'anys, el pèl estès per tot el cos mantenia calents els cossos dels mamífers.

Un altre canvi en l'evolució va ser l'oïda. La nostra sensibilitat auditiva ens permet de percebre un ampli rang de sons; des de grinyols d'alta freqüència fins a greus clams a gran distància. Tots els mamífers tenim a l'oïda mitjana els tres ossos més petits del cos; formen un petit sistema de palanca que converteix la vibració de l'aire en el so que sentim. L'oïda dels rèptils només en té un; mentre que a la mandíbula en tenen un de

principal, on creixen les dents, i diversos més. Aquests altres ossos, tenen l'origen en els arcs branquials dels peixos, que, en els mamífers es van modificar de nou.

La mandíbula dels mamífers s'havia transformat. L'os que sostenia les dents va créixer i es va unir al crani; els altres ossos van passar a ser redundants i es van fer petits. Però en lloc de desaparèixer van adquirir una nova funció a l'oïda. A l'estrep —semblant al dels rèptils— el van acompanyar l'enclusa (*incus*, yunque) i el martell (*malleus*). És difícil determinar el moment del canvi, però s'han trobat en un animal de fa 195 milions d'anys. L'origen d'aquests ossos també es veu en els embrions, que repliquen l'evolució: els ossos de l'oïda mitjana comencen com a ossos de la mandíbula i després migren cap a la oïda.

Un altre tret diferencial dels primers mamífers va ser un cervell un 50 % més gran —en relació amb la massa corporal— que el de qualsevol animal anterior. Quan, fa 195 milions d'anys, els dinosaures començaven a créixer i dominar, els mamífers eren petites criatures nocturnes que oloraven, oïen i tocaven amb els seus bigotis. Processar tanta informació afavoria cervells grans. Van mantenir l'estil de vida de caçar de nit i amagar-se a les galeries de dia durant 130 milions d'anys. Només quan els dinosaures van desaparèixer en la cinquena extinció massiva de fa 65 milions d'anys, els mamífers van tenir l'oportunitat d'emergir i florir. En ocupar els nínxols ecològics que havien quedat buits es van poder diversificar. És a dir, que, si no hagués estat pels canvis de peixos i rèptils, i per la desaparició sobtada dels dinosaures, nosaltres no hi seríem. ■

■ lluís bragulat ■ can lluis des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits
d'elaboració
pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: www.facebook.com/canlluis.bragulat

Fotos: ©Silvia Molina

Jardins amagats al costat del cementiri de Sarrià

© M. Josep Tort

© M. Josep Tort

M. JOSEP TORT

Al costat sud-est del cementiri de Sarrià s'estén un gran espai enjardinat de titularitat privada que s'inscriu entre els carrers Anglí, Doctor Roux, Pau Alcover i Dalma-ses. Es tracta d'un jardí històric no catalogat, que davalla fins a l'antic Torrent d'en Pomaret mentre dibuixa un conjunt botànic i arquitectònic sorprenent.

La història documentada d'aquest indret no recull informacions molt precises. Només hem trobat que aquesta finca, de gairebé 4.000 m² de superfície va pertànyer des de l'any 1891 a Emília Bonifàs i Carreres, la qual va demanar permís per a construir-hi una petita casa, al costat del cementiri. Més tard, l'any 1896, la propietària va demanar autorització per a tancar el terreny que limita amb el torrent de Pomaret i, vint-i-un anys després, l'any 1917, la mateixa propietària va encarregar al reconegut arquitecte Enric Sagnier i Vilavecchia (1858-1931) la construcció d'una nova casa al mateix lloc on es localitzava l'anterior.

És molt probable que en aquest període es construïssin el conjunt d'elements arquitectònics que configuren el jardí històric, alguns dels quals foren necessaris per a salvar el gran desnivell de la finca i, tanmateix, per a canalitzar, sanejar i regular les possibles crescudes del torrent de Pomaret.

La casa, projectada per Enric Sagnier,

es va llogar durant un període desconegut a l'escola Thau, que inicià les seves activitats l'any 1963. Hi ha referenciat un acte d'inspecció del col·legi l'any 1975. Més tard, l'any 1992 es va documentar un expedient de construcció de l'edifici d'habitatges actual que es construí després de l'enderroc de la casa familiar d'Emília Bonifàs.

Un jardí amb dos jardins

L'aspecte més rellevant d'aquests jardins rau en la seva particular arquitectura, que s'adapta i dona forma al costerut terreny de la finca, situada al costat d'un barranc erosionat en el decurs del temps, pel torrent de Pomaret. Un gran mur de contenció amb un desnivell d'uns 6 m d'alçada, crea una gran terrassa superior que alberga un bellíssim jardí contemporani molt ben cuidat. Una bonica balustrada al límit del barranc constitueix un magnífic mirador per a contemplar, des de diferents punts de vista, la llera de l'antic torrent i l'imponent conjunt arquitectònic d'accessos que davallen fins a la llera del torrent, format per un laberint de rampes escales, placetes, brolladors i molts altres elements decoratius. Un espai arquitectònic sumptuós, que ens remet als vells temps de la burgesia barcelonina de principis del segle XIX, que s'emmirallava amb el poder i l'ostentació. Un conjunt molt deteriorat pel pas del temps, però, que manté viu aquell deliciós encant de la decadència.

© M. Josep Tort

El jardí superior amb accés pel carrer Doctor Roux, ens descobreix un jardí de tall contemporani, que conté un conjunt de racons enjardinats de forma exquisida i acuradament cuidats. Hi destaquen algunes espècies arbòries com uns vells pebrers bords situats a l'entrada de la finca, al marge d'un parterre entapissat d'heura, o l'altíssim cedre que s'eleva majestuós al bell mig d'una gran esplanada de gespa flaquejada per marfull, baladres, pitòspors, magnòlies, troanes, i lledoners.

Darrere l'edifici residencial, on se situa una àrea de jocs infantils amb gronxadors, s'enlaira majestuós un altíssim pi pinyoner centenari i, ben a prop un conjunt de til·lers que refresquen l'ambient a l'estiu amb la seva generosa ombra.

Al final d'aquesta àrea infantil, una rampa esgraonada flanquejada per xiprers i algun arbre ampolla davalla fent giragonses cap a la llera del torrent, on s'enlairen alineats dues fileres de vells plàtans que deixen una gruixuda catifa de fulles a la tardor. Algunes espècies joves de palmeres, avets i pins hi creixen espontàniament.

Si remuntem pel passeig dels plàtans, arribem a un espai ampli i força aclarit, on s'enlairen dos grans pins blancs, un preciós i robust lledoner, un bellaombra i una figuera que potser formava part d'un antic hort.

Un mosaic d'històries reunides en un espai afaïçonat per la força erosiva de l'aigua. ■

CONEIXEM ELS OCELLS

Gavina capnegre

ENRIC CAPDEVILA

La gavina capnegre (*Ichthyaeetus melanocephalus*) és una gavina present durant les migracions, però sobretot a l'hivern. L'espècie es troba circumscrita al Mediterrani i a les seves costes, al mar Negre, on té la seva àrea principal de cria. A Catalunya, a l'hivern és present en tota la costa, amb una alta concentració al golf de Sant Jordi de Tarragona, el seu principal quarter d'hivernada a nivell mundial; per contra, a l'estiu és escassa, i nidifica de forma irregular al delta de l'Ebre i a l'estany d'Ivars.

Se la podria confondre amb la gavina vulgar o riallera, que és més abundant, però la capnegre no té les rectrius de les ales negres sinó totalment blanques, té el bec més gruixut i les taques del cap són diferents, la caputxa de la capnegre de l'època reproductora és més llarga (arriba fins al coll i a la riallera només fins a la nuca) i les taques hivernals del cap són més àmplies i difuminades, darrere dels ulls i de la nuca. A Barcelona també podem veure altres gavines com la corsa, el gavià argentat i el gavià fosc.

Fa uns 39 cm de llargària i a l'entorn d'un metre d'envergadura alar. Té les potes i el bec vermells. Els exemplars immadurs no assoleixen el plomatge d'adult fins al tercer o quart any de vida, que és quan arriben la maduresa sexual. S'endinsa al mar més que la gavina vulgar i s'alimenta de peixos, invertebrats aquàtics, mol·luscs, cucs, llavors i insectes. A l'hivern pot buscar aliment a les deixalles dels abocadors d'escombraries.

Les gavines no poden volar sense aire, no poden enlairar-se sense vent a causa del plomatge, molt espès, que tampoc els permet submergir-se a l'aigua, però per altra banda les converteix en planejadors perfectes i tenen una gran agilitat durant el vol; el plomatge els pesa més del doble que l'esquelet.

Una altra curiositat de les gavines, i d'altres aus marines, és que per eliminar l'excés de sal que ingereixen amb l'aigua que beuen del mar, tenen unes glàndules ubicades a la part superior dels ulls que els permet excretar la sal en forma de llàgrimes blanques.

Les poblacions de gavines, malgrat que tenen pocs predadors, es veuen amenaçades per la desaparició del seu hàbitat, el desenvolupament del turisme costaner, la urbanització del litoral, la caça il·legal, la contaminació del medi ambient i la modificació de les pràctiques pesqueres.

Dita: Gavina que canta, tramuntana
que arriba; quan neda, arria veles i
quan camina, hissa, hissa ■

Mil Fulls

Antonio Bernal Orta

TASTI LA NOSTRA PASTA DE FULL

ELABORACIÓ PRÒPIA

Calaf, 33 baixos • 08021 Barcelona
936 762 807 • 699 478 569 • milfulls@hotmail.com

[@milfulls_calaf](https://www.instagram.com/milfulls_calaf) • www.milfulls.com

REMEIS I CUINA DE CONVENT

La Xirivia

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

A propòsit del conreu de la xirivia (llat., *Pastinaca sativa*; cast., *chirivía*) els antics frares escrivien que és una planta a la qual convé "un terreno suelto y substancioso, y se siembra de julio a septiembre de asiento, al voleo. Se comen las raíces de la chirivía en la olla y en varios guisos, y son de muy fácil digestión y de mucho alimento. La hoja se destina para forraje; también las hojas majadas y aplicadas con miel, mundifican las llagas que van corroyendo la carne. Se ha usado la raíz de la planta cultivada para restablecer las fuerzas, y los frutos como febrífugos" (*La Huerta de San Francisco*, 66).

La xirivia és una hortalissa que, inexcusablement, forma part de l'olla, o brou de verdura, la típica "escudella" pròpia de la cuina catalana tradicional. La xirivia s'assembla a una pastanaga una mica descolorida, però molt més aromàtica, dolça i amb un punt picant que, durant segles, junt amb el nap, ha format part de la cuina hivernal dels pobles europeus, anys abans del conreu i expansió de la patata, que, pràcticament, feu desaparèixer els guisats de naps i xirivies.

Cal assenyalar que la xirivia remineralitza l'organisme per la gran quantitat de fòsfor, potassi i magnesi que ens aporta, a més de ser també depurativa del fetge i de la vesícula biliar i, àdhuc, reguladora del colesterol. Estudis recents han posat de manifest les nombroses propietats digestives i diürètiques d'aquesta arrel, essent particularment recomanable la seva ingesta durant les afeccions gastrointestinals i quan es produeixen trastorns urinaris mentre que, tradicionalment, la xirivia s'havia usat per tal de combatre el reumatisme, l'artrisme i la tos. A l'article vinent us vull parlar, si Déu vol, sobre les propietats del codonyer. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

L'Alzheimer a través del gènere

EDURNE ITURMENDI

En l'àmbit de la salut, la preocupació per la salut cerebral està creixent. Cada vegada més persones modifiquen el seu estil de vida per millorar el benestar. Centres cívics, casals de gent gran i de barri ofereixen activitats per satisfer les inquietuds d'un públic adult major que vol envellir de manera saludable. Un fet que crida l'atenció és que la majoria dels participants són dones. Però, per què passa això? Potser perquè saben que la seva esperança de vida -85,97 anys- és superior a la dels homes -80,26 anys-, i busquen prevenir possibles trastorns. Això les porta a adoptar comportaments més saludables, com fumar menys, beure menys alcohol i menjar millor, tot i fer menys exercici físic. A mesura que envelleixen, també mostren un major interès per la salut cerebral, fet que explicaria la presència de més dones en activitats comunitàries. A més, estan més motivades per sotmetre's a proves per avaluar el seu rendiment cognitiu.

Tot i aquests comportaments més saludables, segons l'Enquesta de Salut de Catalunya (2018), les dones presenten una prevalença més alta de problemes crònics i discapacitats. Pel que fa a les demències, també es remarquen diferències de sexe i gènere. Diversos estudis apunten que les variacions genètiques, morfològiques i socials entre homes i dones influeixen en l'impacte i l'evolució de les demències, el quadre clínic, els factors de risc i la manera d'afrontar-les.

Els estudis sobre el rendiment cognitiu mostren millor funcionament de les habilitats verbals en dones i de les habilitats visuoespacials en homes. No obstant això, no hi ha certeses absolutes en els resultats obtinguts en memòria. Algunes investigacions indiquen que les dones tenen una major resistència inicial al deteriorament cognitiu, probablement per l'efecte protector del cromosoma X en la malaltia d'Alzheimer. Tanmateix, a mesura que avancen cap a un diagnòstic de deteriorament cognitiu lleu i malaltia d'Alzheimer, les dones mostren una major vulnerabilitat.

Les dones tenen una prevalença més alta de la malaltia d'Alzheimer. Alguns estudis genètics mostren que les dones portadores del gen ApoE tenen més risc de desenvolupar aquesta malaltia. Altres investigacions suggereixen que les dones són més propenses a una

acumulació anormal de proteïna tau al cervell i a una major càrrega de patologies vasculars, especialment després de la menopausa. En canvi, els homes tenen més probabilitats de patir demència vascular, demència per cossos de Lewy, malaltia de Parkinson o ELA.

En l'àmbit de les cures, sabem que les dones sovint assumeixen el rol de cuidadores, una tasca que impacta negativament en la seva salut física i mental. Segons dades de l'Alzheimer Disease International (2023), el 67 % de les persones que cuiden persones amb demència són dones, que hi dediquen 133.000 milions d'hores no remunerades a l'any. Aquest percentatge revela que la cura continua sent una responsabilitat femenina, amb la causa principal arrelada als estereotips de gènere, que es mantenen gairebé intactes i fan que moltes dones acabin assumint la cura dels malalts.

És clau conèixer aquesta realitat i la interrelació entre sexe, gènere i demències, ja que només d'aquesta manera es podran dissenyar investigacions, estudis clínics i diagnòstics més adequats, així com intervencions educatives i terapèutiques amb persones diagnosticades i familiars que, per una banda, siguin més individualitzades i, per altra, més inclusives. ■

EDURNE ITURMENDI ÉS EDUCADORA SOCIAL.

Fundació
USZHEIMERFUNDACIÓ USZHEIMER
Centre de Dia i Unitat de Memòriafes créixer el diari
El JardíSubscriu-te al diari dels barris de
Sarrià, Sant Gervasi i VallvidreraFes-ho bé
i ho farem saber!

Elisabeth Giraudier

Creadora de continguts digitals

- Xarxes Socials
- Marketing digital
- Comunicació on i offline
- Copywriting i storytelling

Vols que el teu negoci arribi a més clients sense
haver de preocupar-te de la comunicació?
Deixa'ns gestionar la teva estratègia
i et farem créixer!

Parlem: egiraudier@gmail.com

ESCANEJA'M

BCN SURF SHOP

OUTLET BCN SURF

C/ BALMES 310

Guia de comerços i empreses dels barris de Sarrià i Sant Gervasi

FARMÀCIA

FARMÀCIA - ORTOPÈDIA
Farmàcia Marco Consentino
 Llic. José A. Marco Consentino
 c/ Puig Reig 10, 08006 Barcelona
 935 28 61 46
 ☎ Encàrrecs: 722 28 65 95
marco.consentino@cofb.net

FARMÀCIA

FARMÀCIA CABANAS
 muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanass
 93 201 03 89

FARMÀCIA

FARMÀCIA PALLARÉS
 DES DE 1989
 Via Augusta, 189, 08021 BCN
 Tel. 93 209 27 63
 Mòbil 646 59 28 50
info@farmaciapallares.es
 f Segueix-nos!
 De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

RESTAURACIÓ

EL PETIT RACO
 Menjars casolans
 També per emportar
 c/ Maria Auxiliadora, 21
 08017 Barcelona
 Tel. 93 204 75 01

AL-ANON A SARRIÀ

Si el alcoholismo te envuelve
 No le sigas el hilo
 En Al Anon encuentran a los que necesitan con el alcohol
 93 201 21 24

XARCUTERIA

XARCUTERIA HERNANDO
 DES DE 1958
 Balmes 296 | 08006 BCN
 Tel. 93 200 39 48
ramon@hernandoxarcuter.cat
www.hernandoxarcuter.cat

ALIMENTACIÓ

lluís bragulat
 can lluís des de 1971
 xarcuteria - formatges
 embotits d'elaboració pròpia
 "50 anys junts"
 c/ Pàdua, 105
 08006 Barcelona
 Tel. 93 212 54 48
canlluix@xarcuteriabragulat.es

DECORACIÓ

TARTAN & ZEBRA
 LON - BCN
 2008
 C/ Rector Ubach, 55

PERRUQUERIA

ISABEL PALACIOS
 peluqueria unisex
 c/ Laforja, 56, local 3
 08006 BCN
 93 247 48 63 656 503 473
[@peluqueriaisabelpalacios](https://www.instagram.com/peluqueriaisabelpalacios)

ASSEGURANCES

ASSEGURANCES MATMEU
 Dte. 15%
 C/ MANDRI 62 BCN
 687 54 14 50
www.matmeu.es

PASTISSERIA

Mil Fulls
 Antonio Bernal Orta
www.milfulls.org
 segueix-nos! @milfulls_calaf
 Calaf, 33 baixos
 08021 Barcelona
 Tel. 936 762 807
 Tel mòbil 699 47 85 69
milfulls@hotmail.com

QUIROMASSATGE

Centre d'Osteopatia i Quiromassatge
 Susanna Costa
 • Osteopatia Cranial, Visceral i Estructural
 • Drenatge limfàtic
 • Quiromassatge esportiu
 • Reflexologia del peu
 • Quiromassatge antiestrès i antiansietat
 • Quiromassatge a partir dels 10 anys
PREUS ESPECIALS PER ABONAMENTS
XECS REGAL
 Horari de dilluns a dissabte
 És necessari reservar cita
www.quiromassatgesusannacosta.com
 629 775 549 / c/Artesa de Segre, 4

ART I ANTIGUITATS

AnnaRosich
 Art i antiguitats
Compren i venem
 ANTIGUITATS
 JOIERIA - BIJUTERIA ANTIGA
 RELLOTGES - PLOMES
 BINOCLES ANTICS
 PLATA
 CÀMERES - FOTOGRAFIA
 DECORACIÓ VINTAGE
 DISCS DE VINIL
 IMATGES RELIGIOSES
 CRISTALL - PORCELLANA
 JOGUINES
Tel. 609 388 557

PORTES OBERTES 6 d'abril

Batxillerats

- Ciències i Tecnologia
- Artístic
- Humanitats i Ciències Socials

Batxillerat Internacional

PFI

- Automoció
- Electricitat

Formació Professional

- Administració	- Electricitat
- Informàtica	- Arts gràfiques
- Automoció	- Electrònica
- Mecànica	- Serveis socioculturals i a la comunitat

Més de
20 cicles
formatius

Inscriu-te a les Portes Obertes!

www.salesianssarria.com/portes-obertes

Consulta les sessions informatives online de cada estudi